

ژیاننامہ

الشیخ محمد بن عبد الوہاب

راۓ کردنی
ماموستا کامہران کمریم

نووسین و تاملہ کردنی
شیخ موصعب

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ژیاننامہ

الشیخ محمد بن عبد الوہاب

راشہ کردنی
ماموستا کامہران کمریم

نووسین و تاملہ کردنی
شیخ موصعب

پېښه‌کی:

الحمد لله والصلاة والسلام على رسول الله وعلى آله وصحبه ومن اهتدي بهداه ، دینۀ سهر کیتابی (کشف شبّهات) ریسالہی کشف شبّهات إن شاء الله دانراوی شیخ (محمدی کوری عبدالوهاب ی کوری سولیمانی تهمیمی یه) رحمہتی خوی لى بیت ، هه‌روه‌کو واباشه هه‌رکیتابیك كه ئه‌یخوینیه‌وه ژيانی موئه‌لیفه‌کەى بزانی و شاره‌زایی ، ئه‌مرؤ كه دینۀ سهر کیتابی کشف شبّهات ژياننامہی شیخ (محمدی کوری عبدالوهاب) باس ئه‌که‌ین به پشٹیوانی خوی تعالی ، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ژياننامه‌کان خوی له‌خویدا به‌راستی هیمه‌تیکى زور گه‌وره بو طالیبی عیلم دروست ئه‌کات یانی به‌راستی له‌خویندنه‌وه‌ی ژياننامہی صالحاندا ده‌عوۀدا عولیاندا مه‌شایخی ئه‌م ده‌عوۀیه‌دا له‌پیش هه‌موویانه‌وه پیغه‌مبه‌ر (محمد) (صل الله علیه وسلم) پاشان ئه‌نبیط ورسول پاشان ئه‌وانه‌ی شوینیان که‌وتوون هیمه‌ت بو ئینسان دروست ئه‌کات ترس له‌دلى ئینسانی داعیدا ئه‌ره‌وینیته‌وه دووشت دروست ئه‌کا :

۱: هیمه‌تت بو دروست ئه‌کا که هه‌ول بده‌ی .!

۲: وه‌ترسیش ئه‌ره‌وینیته‌وه که که‌سانیک بوون و هاتن و رویشتن تیکوشانی خوینیان کردوو و ده‌عوۀی خوینیان گه‌یاند .

جا که‌وتم له‌سه‌رووی هه‌موویانه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ر (محمد) (صل الله علیه وسلم) ئه‌و ژيانی ئه‌و تیداتیپه‌ری کردبوو له (مه‌که‌ه و مه‌دینه) دا و ناره‌حه‌تیانه‌ی که ئه‌و تیدا تیپه‌ری کرد هیچ یه‌کک له‌ئیمه پی تیپه‌رمان نه‌کردوه له‌سه‌ر ئه‌م ده‌عوۀیه هه‌روه‌ها ئه‌نبیط و صالحین هه‌روه‌ها ئه‌وانه‌ی که‌وا له‌م ئومه‌ته‌ی ئیسلامه‌دا هه‌ستاون به‌تایبه‌تی زیندووکردنه‌وه‌ی ئیسلام به (تجدید) کردنه‌وه‌ی نوئی کردنه‌وه‌ی ئیسلامه‌که ، یانی کاتیک ئیسلامه‌که له‌ناو خه‌لکیدا وای لى دیت که معالیمه‌کانی بشاریته‌وه که‌سانیک که خوی گه‌وره ئه‌یان ره‌خسینیت که ئه‌و معالیمانه جاریکیکه نوئی بکه‌نه‌وه نوئیکردنه‌وه به‌ومانایه نایی که شتی زیاد بکه‌ن وشتی نوئی بینن هه‌رئیسلامه‌که خوی ئه‌هیننه‌وه ئه‌و ئیسلامه‌ی له‌بیری خه‌لک براوه‌ته‌وه به‌هوی

(بیدعه و شيرك وضالالت) به‌هوی تیکدانه‌ی دهستی که‌سانی ناپه‌سهند به‌هوی جه‌هلی جه‌هلی جاهیلینه‌وه به‌هوی موشریکینه‌وه به‌هوی نیفاقی مونافیقینه‌وه که‌سانیک دین له‌به‌ر خاتری خوی تعالی دیسان ئیسلامه‌که به‌خه‌لکی ئه‌ناسینه‌وه جا ئه‌وه فتره‌یه‌ی که‌وا شیخ (محمدی کوری عبدالوهابی کوری سولیمانی کوری ته‌میمی) تیدا ژیاوه (ره‌حمه‌تی خوی لی‌بیّت) وه ژیاننامه‌که‌ی زور گرینگه‌که بیخوینیته‌وه بزانی که‌ ئه‌م عالمه پایه به‌رزه ده‌عوه‌یه‌کی کردوه به‌تاقی ته‌نها که له‌خویه‌وه ده‌ست پی‌ده‌کا له‌چ واقعیکا بووه زور که‌س ئاگای له‌وه نیه ئاگای له‌ژیانه‌که‌ی نییه له‌چ واقعیکا ئه‌وه ده‌عوه‌یه‌ی کردوه ئه‌وه واقعی‌ه‌ی ئه‌وه سه‌رده‌مه چ شيرك و ضلاله‌تیکي تیدا بوه . پاشانیش به‌ده‌به‌ها ردوود له‌سه‌ر ئه‌وه ده‌عوه‌یه‌ی نوسراوه به‌ده‌یه‌ها شت له‌سه‌ر ئه‌م ده‌عوه‌ی پیروژه نوسراوه که ناشرینیان کردوه له‌به‌ر چاوی خه‌لکی بۆنمونه به‌خه‌لکی ئه‌لین که‌وا (خواريجه) ئه‌وه خه‌لک کافر ئه‌کا ئه‌وه وایه هه‌تا گه‌یشتۆته ئه‌وه راده‌یه که‌وا بلین ئه‌صلی یه‌هودییه ! نازانم ئه‌صلی یه‌هودی چۆن داواکاری ئه‌کا له‌خه‌لک که‌بین بۆ توحیدی خالق به‌خالصی بۆلای خوی تعالی یه‌هود که‌ی توحیدی خالصی پی‌خو‌شبووه ! گه‌یشتۆته ئه‌وه راده‌یه که‌ بلین ئه‌صله‌که‌ی یه‌هوده ! . ته‌بعه‌ن ئه‌مه هیچ گومانی تیدا نیه هه‌رکه‌سیکی داعی موخلیص هه‌لسی تۆ ته‌ماشای پیغه‌مبه‌ران که‌(عليه الصلاة والسلام) پییان و تراوه چی ؟ جادوو گه‌ر پییان و تراوه شیّت پییان و تراوه ساحیر کاهین ئه‌نواع ئه‌شکال که‌واته ده‌عوه‌ی راسته‌قینه تۆ ئه‌بی وریایی بی یانی ئه‌وه ردوودانه‌ی که‌نوسراوه هه‌روا به‌ئاسانی ئینسان له‌خسته نه‌بات توشی فیکدانی نه‌کا به‌وه‌ی پشت کاته ئه‌وه ده‌عوه‌ی پیروژه پاشان ئه‌م ده‌عوه‌ی شیخ (محمدی کوری عبدالوهاب) شتیکی نویی نیه بلین والله له‌پیش ئه‌ودا شتی وانه‌بووه ئه‌نبی و رسول هه‌مووی بۆ ئه‌وه نی‌ردراوه ده‌عوه‌که‌ی شیخ بریتیه له‌دریژه‌پیدانی ده‌عوه‌ی ئه‌نبی رسول به‌خو‌شی وایه و له‌واقعیکا ژیاوه ده‌عوه‌ی پیغه‌مبه‌ران که‌توحید و یه‌کخوا په‌رستی بووه له‌واقعی ئه‌وا ته‌ماشای کردوو له‌هه‌موو جیگایه‌کان که ئیستا ته‌ماشای ئه‌که‌ین یانی هیچ گوند و شار و شارۆچکه‌یه‌ک دیهات و ولاتیک و هه‌تا

حه‌رهمه‌ین یانی به‌ده‌ورو به‌ریه‌وه ئه‌وه یه‌مه‌ن و ئه‌وه به‌حرین و ئه‌وه عیراق و
 ئه‌وه شام و هه‌رچی له‌شوینه‌کان هه‌یه پربوو له‌شیرک و ضلالت . شیرک و ضلالت
 به‌چ مانایه‌ک به‌ومانایه‌ی که‌وا شه‌خص په‌رستی کردوو دار په‌رستی کردوو یانی
 که‌راونه‌ته‌وانی بۆ غه‌یری خوی تعالی ته‌بعه‌ن تۆ بگه‌ریته‌وه بۆ غه‌یری خوا ئیتر
 له‌پیغه‌مبه‌ر داوابکه‌ی و والعیاذ بالله (صل الله علیه وسلم) یان له‌صه‌حابه‌ داوابکه‌ی
 یان له‌ صالحین داوابکه‌ی هیچ فه‌رقی نییه له‌وه‌ی که‌تۆچۆن موشریکینی پیش
 پیغه‌مبه‌ر (صل الله علیه وسلم) له‌لات و منات و عوزایان داوا ئه‌کرد . بۆچی فه‌رقی
 نیه چونکه خوی گه‌وره له‌قورئاندا به‌یه‌ک که‌لیمه‌ تیمان ئه‌گه‌یه‌نیت ئه‌فه‌رموی
 (وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّن يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ) ^۱ (مِنْ دُونِ اللَّهِ) کی ئه‌گریته‌وه هه‌تا خوی گه‌وره
 له‌قورئانی پیروژدا باسی مه‌لائیکه‌ ئه‌کا له‌گه‌ل ئه‌نبیائانه له‌گه‌ل پیاوچا‌کانه‌دا
 هه‌رکه‌سیک له‌ئیه‌ گه‌ر بلین من خوام له‌وپه‌ری عه‌زابی ئه‌یه‌م خوی گه‌وره
 به‌پیغه‌مبه‌ری خۆمان ئه‌لی (صل الله علیه وسلم) (لَيْسَ أَشْرَكَتَ لِي حَبْطُ نَعْمَلِك) ^۲
 به‌پیغه‌مبه‌رانی پیشوو ئه‌لی (وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحَبِطَ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ) ^۳ یانی هه‌موو
 ئه‌سوتی و ئه‌روا به‌هویی شیرکه‌وه .

^۱ :سورة الأحقاف ایه : ۵^۲ :سورة الزمر ایه : ۶۵^۳ :سورة الأنعام ایه : ۸۸

ژياننامەى شېخ: محمدى كورى عبدالوهاب (رحمه الله) :

ناوى : _محمدى كورى عبدالوهاب ى كورى سوليمانى كورى على كورى محمدى كورى
أحمد هەتا نەسەبەكەى وەكو باس دەكەن هەتا دەگەریتەو سەر إلیاسى كورى
مضرى كورى نزارى كورى عەدنان) ئەم مامۆستا بەرێزە لەشارى (العینە) لەدايك
بووہ عیونە لەنجەدە تەبعەن نجد و حیاز مەشهوربوون لەجزیرەى عەرەبى پێویستە
كەلیمەى نجد و حیاز لەسەر قوتابیانى عیلم لەلایەنى جوگرافىایەو سەرەزبان
كەوا لایەنى رۆژھەلاتى مەنتقەكە پێى دەوتریى نجد لەلایەنى رۆژئاواشى لەلای
بەحرى ئەحمەرەو پێى دەوتریى حیاز و یەمەن ، لەحیاز تەبعەن (مەككە و
مەدینە) ھەيە لە نجدیش شارەكانى (درعیە و العینە) ھەيە ھەرودھا ئەوانەى كەوا
لەوشوینە كەوا كۆبوونەتەو تە ئێچیتە لای بەحرى .

ئەم مامۆستا بەرێزە لە (العینە) لەدايك بووہ لەسالى (١١١٥ھ) بەلام لەچ بنەمالیەك
بووہ علماء ھەمویان ئەلین لە بنەمالیەكی زانست و زانیاری بوون یانى بیتى
مالەكەیان بەبیتى زانست و عیلم بووہ باوكیان مامۆستایەكی گەرەبووہ و قاضى
بووہ و ھەوەرھا باپیری قاضى بووہ تەنانت باوكى چوارە سال لە (العینە)
قاضى بووہ بووہ و ھە (حوریملا)ش ھەر چوارە سال قاضى بووہ (٢٨) سال
قضاواتى كردوہ باپیریشى ھەرودھا مامەكانى ھەرودھا یانى بنەمالیەكی عالم بوون
، و دەستىكى زۆر بالایان ھەبووہ لەعیلم و زانیاریەكانى شەرعدا ، لەنجدا لەو
ولاتەى كە ئەوانەى تیدا ژیاون لە (العینە) و ئەو مەنتیقانە و ھەموو عالەمى
ئیسلامى بەشیوہیەكی عام ئیھتمام بەلایەنى عقیدە و بیروپروا و توحید وەك
پێویست نەدراوہ لایەنەكانى وەكو (فقہ و علومى أعلی) خەلك تیدا سەرەشق بوون
بەلام لەرووانگەى عقیدەو ھەر واقعەكە خۆى ئەیسەلمینیت كەوا واقعەكی پر
لەشیرك و ضلالەت بووہ قوبى سەر قەبرەكان تەنانت بگرە مەككە و مەدینە
چواردەورى و ھەرەمەین ھەمووى خەلك گەراونەتەوانى بۆ پەرستنى قەبر و دار و
بەرد و ئەو بابەتانە یانى ئەو (بەقیعە)ى كە تۆ ئیستا ئەیبینی كەساف ھیچی لى
نییە نەبەرد نەقەبرى ھەلبەستراوى تیدا ئەوكاتە وانەبووہ لەزەمەنى ئەوان .

له‌لای باوکی عیلمی وەرگرتوه هه‌تا‌کو قورئانی له‌به‌ر کردوه له‌ته‌مه‌نی (۱۰)‌سالی‌دا زانیارییه‌کی باشی وەرگرتوه پاشان زیره‌کیه‌کی زۆر عجایی هه‌بووه وه له‌به‌ر کردنی‌کی عه‌جایی هه‌بووه له‌دوای ئه‌وه‌له (۱۲، ۱۱)‌سالی له‌باوکی داوا ده‌کا ت که‌وا بپروا بۆ حه‌ج‌کردن و ئه‌روا بۆ حه‌ج‌کردن ئه‌چی بۆ مه‌ککه له‌گه‌ل علمای ئه‌ویدا کۆ ئه‌بێته‌وه پاشان ئه‌چێته مه‌دینه و له‌گه‌ل علمای ئه‌ویشدا ئاشنا ئه‌بێ به‌عالمه‌کانی ئه‌ویش له‌وانه شیخ (عبدالله کوری ئیبرهم ال سیف)‌شیخ (محمد حیاة السندی) وه زۆر زۆر موته‌ئەسیر ئه‌بێ به‌و شیخه که شیخی حه‌دیسه به‌راستی ئه‌و کاتی‌ک ئه‌چێته مه‌دینه ته‌ماشای ئه‌کا خه‌ک له‌ناو مزگه‌وتی پیغه‌مبه‌ردا (صل الله علیه وسلم) هاوار ئه‌به‌ن بۆ قه‌بری پیغه‌مبه‌ر (صل الله علیه وسلم) (یارسول الله) إستغاثی پێ ئه‌که‌ن و داوای لێ ئه‌که‌ن ئه‌م حاله‌ته‌ی زۆر زۆر پیناخۆش ئه‌بێ به‌عالمه‌کان ئه‌لی له‌وێ به‌شیخ (حیاة) ئه‌لی تۆ ئه‌مه‌ت به‌لاوه چۆنه ؟ بیزاری خۆی ده‌ر ئه‌بریی ئه‌ویش زۆر زۆر بی‌تاقه‌ت ئه‌بێ ئه‌ویش له‌و ئسلوبه‌ی که خه‌ک گرتووتیان به‌ر له‌داوا‌کردنی له‌غه‌یری خوای تبارک و تعالی هه‌تا پێ ئه‌لی تۆ ناتوانی ئه‌مه‌ بگۆریی ؟ ئه‌لی منیش و تۆش ناتوانین ئه‌مه‌ بگۆرین .

یانی بزانه له‌چ واقعی‌کان که نه‌توانن به‌خه‌ک بلی‌ن هاوار مه‌که‌نه غه‌یری خوا و مه‌لین (یارسول الله) واقعی‌که ئاوايه جه‌وێکی هه‌تا پر شیرکه یانی ئه‌گه‌ر ئه‌و قسانه بکه‌ی له‌لای خه‌ک تۆ ئه‌بی به‌کافر نه‌ک ئه‌و کافرکه‌ی ئه‌و تۆ کافر ئه‌کا .

له‌وێ علمێکی زۆر وەرئه‌گریت له‌سه‌ر ده‌ستی ئه‌و علمایانه ته‌نانه‌ت ئه‌لین إجازه‌ی (کتب سته) وەر ئه‌گریی دواي چهند ماوه‌یه‌ک هه‌ندی‌ک له‌ئه‌هلی عیلم ئه‌لین ئه‌روا بۆ (به‌صرا) هه‌ندی‌ک ئه‌لین ئه‌گه‌ر ئه‌وه بۆ نحد و دواي چهند جار دی‌ت و ئه‌روات و پاشان المهیم رحله‌ی عیلمی خۆی ئه‌کاته که ئه‌چێته (به‌صرا) له‌وێ له‌گه‌ل عولما‌بتنب ئه‌وێ کۆئه‌بێته‌وه کتیبه‌کانی شیخ الاسلام به‌ده‌ستی خۆی ئه‌نوسیته‌وه هه‌رچه‌یه‌کی ده‌ست که‌وێت له‌ کتیبه‌کانی شیخ الاسلام (إبن التیمیة وابن القيم) و ئه‌وانه به‌ده‌ستی خۆی ئه‌گه‌وێته نوسینه‌وه‌یان ئیستفاده‌یه‌کی باشیان لێ ئه‌کات

وهده‌که‌وېته ده‌عوه‌کردنشته‌وه‌داوای‌ئوه‌ی‌که‌وا‌علمی‌کی‌باش‌په‌یا‌ئوکات‌به‌لام‌بی‌گومان‌له‌به‌صراش‌یانی‌ئوانه‌ی‌که‌وا‌دږی‌توحیدن‌ئوانه‌ی‌که‌وا‌حه‌ز‌له‌شه‌خص‌په‌رستی‌و‌هاوار‌بوغه‌یری‌خوا‌ئوبه‌ن‌پیان‌خوش‌نییه‌و‌ده‌ری‌ئکه‌ن‌له‌وېی‌زور‌به‌ناره‌حه‌تی‌ئو‌چېته‌مه‌نتیقه‌ی‌(زوبیرو)‌له‌ویش‌به‌ه‌مان‌شیوه‌ش‌پاشان‌ئو‌یه‌وېت‌به‌ره‌و‌شام‌بروات‌ه‌ندی‌که‌له‌ئو‌ه‌لی‌عیلم‌ئولین‌له‌به‌ر‌ئوه‌ی‌ناتوانی‌پاره‌ی‌سه‌فه‌رو‌پیدا‌ویست‌سه‌کانی‌به‌ده‌سته‌وه‌نی‌ده‌گه‌رېته‌وه‌بو‌به‌صر‌پاشان‌ئو‌گه‌رېته‌وه‌بو‌ولاتی‌خوی‌بو‌(العینه)‌له‌به‌لام‌باوکی‌له‌به‌ر‌ئوه‌ی‌نیزاعی‌ه‌یه‌ئو‌میری‌(العینه)‌نیزاعی‌دروست‌بوه‌له‌گه‌ل‌ئو‌میری‌(العینه)‌باوکی‌شی‌که‌قاضی‌ئو‌وېی‌بووه‌ئو‌یان‌له‌قضاوات‌خستوه‌ئو‌بروات‌بو‌(حوریملا)‌له‌وېی‌ئو‌بی‌به‌قاضی‌یانی‌باوکی‌شیخ‌(محمدی‌کوری‌عبدالوهاب)‌بو‌یه‌ئو‌ویش‌ئو‌چېته‌حوریملاء‌زور‌له‌وېی‌ئو‌بیت‌که‌ئو‌چېته‌ئو‌وېی‌له‌داوای‌ئوه‌ی‌ه‌ست‌ئو‌کا‌به‌و‌ه‌موو‌بیدعه‌و‌ضلاله‌ته‌ی‌ئو‌تر‌بو‌ی‌ته‌حه‌مول‌ناکړیت‌ئو‌که‌وېته‌ده‌ه‌وه‌کردن‌ئو‌لیره‌دا‌سه‌رنجتان‌رائه‌کیشین‌بو‌دوو‌خال‌:

۱: که‌سانیک‌له‌ئو‌ه‌لی‌بیدعه‌وضلاله‌ت‌ده‌وریش‌و‌صوفیه‌کان‌ئوانه‌ی‌که‌وا‌حق‌دیان‌ه‌یه‌به‌رامبه‌ری‌ده‌عوه‌ی‌توحیدی‌شیخ‌(محمدی‌کوری‌عبدالوهاب)‌چی‌دروست‌ئو‌که‌ن‌؟‌ئو‌شوبه‌یه‌دروست‌ئو‌که‌ن‌ته‌نانه‌ت‌باوک‌و‌براکه‌شی‌رقیان‌لی‌بووه‌،‌که‌براکه‌ی‌ناوی‌(سولیمان)‌بووه‌،‌رقی‌لی‌بووه‌و‌ه‌باوکی‌شی‌که‌ناوی‌(عبدالوهاب)‌بووه‌یانی‌وتویانه‌که‌وا‌ئو‌ده‌عوه‌یه‌ی‌که‌تو‌ئو‌یکه‌ی‌ه‌له‌بووه‌چونکه‌ئو‌بی‌ئو‌ها‌بلیت‌به‌وشیوه‌یه‌ده‌عوه‌بکه‌یت‌و‌باسی‌ئو‌ه‌بکه‌یت‌و‌که‌داوا‌له‌غه‌یری‌خوا‌بکه‌ی‌و‌ئو‌بابه‌تانه‌المهیم‌ه‌تا‌کیتی‌بکیان‌داوته‌پال‌براکه‌ی‌براکه‌ی‌کیتی‌بکی‌داناوه‌^۴‌ته‌بعن‌ئو‌مه‌هیچی‌راست‌نیه‌گه‌ر‌بگه‌رېته‌وه‌سه‌ر‌ده‌عوه‌هیچی‌وانین‌ئو‌مجوره‌حاله‌ته‌کیتی‌ب‌و‌داناوه‌دراوته‌پال‌براکه‌ی‌بو‌ئو‌ه‌ی‌که‌وا‌بلین‌ئو‌ه‌تا‌براکه‌شی‌ره‌دی‌داوه‌ته‌وه‌.

^۴ : ناوی کیتابه‌که (السوع إلیه فی الرد علی ده‌عوه‌ الوهابیه)

راسته له بیدایه‌تدا یانی تیځ‌یشتنی ؤو حقه ئاسان نییه له هه‌رشوینی تۆ ؤو ده‌عوه بکه‌ی له‌به‌ر بوونی شوبهات له‌به‌ر بوونی گومان له‌سه‌ر ؤو ده‌عوه‌یه‌دا رد فیعل هه‌یه به‌لام الحمدلله علماء ئهلین گه‌راوه‌ته‌وه (سولیمانی) برای قائل بووه به‌و ده‌عوه‌یه الحمدلله باوکیشتی ته‌بعن ؤوه موده‌یه‌ی که له (حوریمیلای) بوو شیخ (محمدی کوری عبدالوهاب) ؤویش که له‌وئی له‌گه‌لیدا ژیاوه کاتیک که باوکی ؤو‌مرئی ته‌بعن ئیتر مه‌نتیقه‌که بیتاقت ؤو‌بن له‌و ؤو ده‌عوه توحیده راسته‌قینه‌ی که شیخ (محمدی کوری عبدالوهاب) ئه‌یکات یانی بۆیان قبول ناکریت بۆیه ئه‌یانه‌ویت بیکوژن ؤویش ؤو‌ئی به‌جیده‌هیلیت و ئه‌گه‌ریته‌وه (العینه).

که ئه‌گه‌ریته‌وه العینه له‌وئی ؤو‌میری العینه له‌گه‌ل شیخ (محمدی کوری عبدالوهاب) دا ده‌عوه ؤو‌بن به‌رپوه وه شیخ (محمدی کوری عبدالوهاب) تی ئه‌گه‌یه‌نیت گه‌ر تۆ بیت و ؤو‌م ده‌عوه‌ی (لا اله الا الله) بگه‌یه‌نیت ؤو‌ا چی ئه‌بیت ؟ خوای تعالی سهرت ئه‌خات و وه‌مولک و سه‌روهت و سامانیش پئی ده‌به‌خشیت هه‌روه‌کو چۆن غنیمه‌تی به‌پیغه‌مبه‌ر (صل الله علیه وسلم) له‌دوای بلاو کردنه‌وه‌ی ده‌عوه و ئه‌وبابه‌تانه له‌گه‌لی خه‌ریک ئه‌بیت الحمدلله ده‌عوه‌ی ته‌وحید ئه‌که‌ن هه‌تا ناوی شیخ بلاو ئه‌بیته‌وه به‌ته‌واوی مه‌نتیقه‌کانی نجد و لای ئه‌میره‌کانی ؤو‌شوینانه‌ی که‌وا له‌نجد .

یانی قوبی سه‌ر قه‌بره‌کان ئه‌روخینن قه‌بره‌کان ته‌خت ئه‌که‌ن ته‌بعن تۆ گه‌ر ئه‌میرت له‌گه‌لدا بیت ئه‌گه‌ر سه‌رکرده‌یه‌کت له‌گه‌لدا بیت خه‌لک ناتوانی هیچ بکا بۆیه شیخ الاسلام (ابن التیمیه) قسه‌یه‌کی زۆر جوان ئه‌کا ئه‌لی پئیویسته هه‌ر موسلمانیک هه‌ولیدا بۆئه‌وه‌ی قورئان و هه‌دید بگه‌ینیت به‌یه‌ک . قورئان به‌بی هه‌دید ناروا هه‌دید به‌بی قورئان ئیستفاده‌ی نییه واتا چه‌ک به‌بی قورئان نابی قورئانیش به‌بی چه‌ک نابی یانی ئه‌بی هه‌ردوو حاله‌ته‌که بگه‌ینی به‌یه‌ک دی بۆ ئه‌وه‌ی دینی ئیسلام به‌رین به‌رپوه شیخ الاسلام (ابن التیمیه) ئه‌فه‌رمووی (ئه‌گه‌ر دین به‌بی هیز و توانا بپروا وه‌کو چی لیدیت ؟! وه‌کو نه‌صرانیه‌کانی لی دیت که دوور له‌ده‌وله‌ت و دوور له‌تحکیمی شه‌رعی خوا به‌ره‌زیلی و به‌زه‌لیلی خۆیان رازی ئه‌بن ئه‌گه‌ر بیت و

سهرودت و سامان و چه کیشته هه بی به بی دینی خوی تعالی بیهیت به ریوه وه کو یه هودت لی دیت که گوئیان نه داوته دین و هه رخه ریکی ته ماح و خه ریکی دنیا بوون له بهر نه وه ریگهی یه هود و نصاریه (نه گهرییت و بته ویت دین به بی هیژ به ری به ریوه هیژ به یی دین به ری به ریوه نه وه یه که که له قورئاندا خوی تعالی به ئیمه ئه لی که هه موو روژی له نویژه کانیدا چی بخوینه وه سوره تی (الفاتحه) که بلین (صراط **الَّذِينَ أَعْمَتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَعْصُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ**)^۵ خویه ریگهی پیغه مبه (محمد) مان پی نیشان بده (صل الله علیه وسلم) که دین و چه کی پیکه وه برد به ریوه نه ک دینی نه صرانی که دینی به بی چه ک برد به ریوه و نه ک دینی یه هود که چه کی به بی دین برده به ریوه .

کتیبیک هه یه ناوی (تذکره اولی النهی والعرفان بأیام الله الواحد الديان)^۶ باسی تاریخی ولاتی حجاز نه کا له شیخ (محمدی کوری عبدالوهاب) هه تا زه مانی خویی ، له ته رجوومه ی ژیا نی شیخ (محمدی کوری عبدالوهاب) نه لی پیمان خو شه که وا باسی غه ور به تی ئیسلام بکه ی له و کاته ی که وا نه ویی تیډا ژیا وه یانی ئیستا باسی نه و وایعه نه که یین بزانی نه و واقیعه ی نه و تیډا ژیا وه چ واقیعیک بووه ! نه لی (قد أحببنا ذکر شیء من غربة الإسلام والدراسی بین الأمم لتعلم ما لهذا شیء الذى أقام الله به معالم مل بلکشف والبدع والضلالات) بابزانی نه و واقیع و غور به ته ی ئومه تی ئیسلامی تیډا ژیا وه و ئیسلامی راسته قینه ی لی دوو که وتوته وه له و زه مانه دا چۆن بووه ؟

ئیستا یه که یه ک شوینه کان باس نه کا :

نجد:

نه لی (فأما أهل نجد فلاتسئل عن ما هم فيه) یه که مجار باسی نجدمان بو نه کات نه لی هه ر مه پرسن چ ضلاله تیکیان تیډا بوه وقعی دیاری خوی شیخ (محمدی کوری

^۵ :سورة الفاتحة ایه: ۷

^۶ :کتابی شیخ: ابراهیم کوری عوبید ال عبدالمحسنه له عولما یه کانی نه لی قسیمه ته قریبه ن هه شت موجه ده .

عبدالوهاب) له واقعی خویدا گه‌راوه و ده‌ستی کرد به‌ده‌عوه کردن ئه‌وه بوو له العینه ده‌ستی پیکردوو له‌به‌رچی ئه‌و ده‌عوه‌یه‌ی کرد بزانه چ واقعی‌ک هه‌بوه له‌وی ئه‌لی (ذاك من الغباوت فقد كانوا في بدع المظلمه وفتن مدالیمه قد أحط المشکله الأطباء إذاك كثير إن أهل نجد قد بالغ الشيطان فی کیدهم ، وجد وكان ينطابون قبر الزید بن خطاب . وقباته وعلقین مالهم به یرون أنهم یقضي لهم الحواج ویزعمون أنهم أكبر المسائل) ئه‌لی نجد قه‌بری‌کی شه‌ور هه‌بووه له‌لایان ناوی (زید کوری خطاب) بووه ، ئیتر چو‌وینته لایان هه‌موو أعمال و هاوار و داوا کردن و هه‌موشتی‌کیان پی‌وه به‌ند کردوه یانی خویان له‌بیر چۆته‌وه إلا ئه‌و قه‌بره نه‌بی‌ت ئه‌لی قوبه‌یان به‌سه‌ره‌وه دروست کردوه له‌لایه‌ن ئه‌و قوبه‌یه (کانت هذه القوبه من أعظم أصنام أهل نجد تراق حوله دماء ویساع عندها وتحفروا الجباه وتقبلوا بشفاء) یانی ئه‌و قوبه‌یه ئه‌و داره و به‌رده ئه‌و شوینه به‌هه‌موو شی‌وه‌یک خه‌ک وه‌کو به‌کانی قوریش ئه‌یان په‌رستن حه‌یوانیان له‌لایدا سه‌ره‌ئیه‌ری هاوار ئه‌کرا خویان له‌خولا وه‌ره‌ئدا له‌وشوینه‌دا وه‌هه‌روه‌ها روویان تی‌ئه‌کرد ماچیان ئه‌کرد.

(وتخذ أكادیر لیدیها وتنکسر رؤس وتعالی الله ملک قدس) یانی گه‌وره له‌وی خوی به‌هیچ نه‌ئه‌زانی (ویتردون إلى قبر انهم یجمعون من القبر ضرار وأزوار) قه‌بری‌کی تر ناوی (ضرار کوری أزور) بوه (کأنه کذب وبهوتان والمزور) موئه‌لیف ئه‌لی گومانیشی تیدا نیه که درؤ بوه قه‌بری ئه‌و نه‌بوو ئه‌بینی له‌سه‌ران سه‌ری دونیادا له‌هه‌ندی‌ک شوین مه‌سه‌له‌ن هه‌ندی قه‌بر به‌ناوی هه‌ندی که سه‌وه هه‌ندی صحابه‌وه ئه‌وه‌ش نیه له‌راستیدا ! شه‌یتان دروستی ئه‌کا بۆئه‌وه‌ی خه‌ک له‌لای خوی گه‌وره و وه‌له‌عیباده‌تی خوی گه‌وره دوربخاته‌وه ! ئه‌لی نه‌خلی‌کیان هه‌بوه که ئه‌زانن نه‌خل نی‌ر و می هه‌بوه ئه‌لی (وکذلك اضم عندهم نخل حال ین تابهم نیسائهم والرجال ویفعلون عندهم من أقبل فعال) دار خورمایه‌ک هه‌بوه دیاره دارخورمایه‌کی نی‌ره له‌لایه‌وه ژن وپی‌او ئه‌هاتن بوی خراپترین ئیشیان ئه‌نجام ئه‌دا له‌ویدا ! (وکانت المرأة إذا تأخر عن زواج والنتصرة به الزواج تذهب الیه وتذن بها الرجا إنتهال) ئه‌گه‌ر ئافره‌تی‌ک شوی نه‌کردبایه یان دره‌نگ شووی بکردبایه نه‌هاتبانایه داخو‌ازی ئه‌چوو

بۆلای ئه‌و دار خورمايه باوه‌شی پيدا ئه‌کرد هاواری ئه‌کرد ئه‌یوت هاواری لیئ‌ه‌کرد که‌وا (ياफल الفحول ورید زوج قبل حل)ئ‌ه‌ی نی‌ری نی‌ران من ئ‌ه‌بی پیاو‌یکم بده‌یتی پیش ئ‌ه‌وه‌ی سال ته‌واو بی، ئ‌ه‌وها بوو به‌م شی‌وه‌یه ئ‌ه‌وه واقعی (نجد)بوو .

داریکیان هه‌بوو(وقد تشبث به شیطانہ وعتلق يفعلون ذلك الأولاد یسلمون وعن الموت یجارون)ئ‌ه‌هاتن بۆلای ئ‌ه‌و داره په‌رۆیان پی‌وه‌ئ‌ه‌کرد به‌ره‌که‌تیاں ئ‌ه‌دای‌ی دوا‌ی پاراستنی خۆیان و مال و مندالیان لی ئ‌ه‌کرد هه‌روه‌کو چۆن له‌کورد‌ه‌واری خۆشمان.

له (درعيا) ئ‌ه‌لی ته‌بعه‌ن (درعيا)شوینی (محمدی کوری سعود) پیش ئ‌ه‌وه‌ی که‌وا ده‌عه‌وه‌ی (محمدی کوری عبدالوهاب)ی بۆ بجیی له‌و‌یی ئ‌ه‌یوت غاریکی گه‌وره هه‌بوو (ئ‌ه‌شکه‌وت)(یزعمون أن الله فلق إمرة یسماء إبن‌ت الامیر)ئ‌ه‌و ئ‌ه‌شکه‌وته خوا‌ی گه‌وره ئ‌ه‌وها شه‌قی کردوه له‌و چیا‌یه‌دا بۆچی وای لی‌کردوه بۆکچی ئ‌ه‌میریکی کردوه(أراد بعض فسق ان یضلمها أو یضیر فساعت داع‌تا الله فنفل‌خها یا‌ذن ولیه الکبیر)له‌و‌یی هه‌ندی‌ک که‌س ویستویانه په‌لاماری بده‌ن هاواری کردوه خوا‌ی گه‌وره ئ‌ه‌و ئ‌ه‌شکه‌وته‌ی بۆ دروست کردوه چۆته ناویه‌وه(وکان الله من ذلك سوء مجیر)خوا‌ی گه‌وره‌ش پاراستویه‌تی له‌و خراپه‌کارانه ئ‌ینجا چی ئ‌ه‌که‌ن ئ‌ه‌مه عقیده‌یان له‌و ئ‌ه‌شکه‌وته‌دا چیه ! (فکانوا یسلون إلی ذلك الغار الح‌ل‌مة والخ‌ب‌زة ویدر)نان و گۆشتیان بۆ ئ‌ه‌نارد بۆ ئ‌ه‌و ئ‌ه‌شکه‌وته وه‌شتیان بۆ هه‌دییه ئ‌ه‌کرد بۆیان ئ‌ه‌نارد(ویبحثن إله یقربون)شتیان بۆ ئ‌ه‌نارد بۆخۆیان لی نزیک ئ‌ه‌کرده‌وه (فالعیاذ بالله مالا یعملون) هه‌روه‌ها ئ‌ه‌لی له‌درعیا دئی‌ه‌ک هه‌بوه(یزعمون أن فیها بعض صحاب مقبور ف‌ه‌ذا أصبح ح‌ضم من عیباد‌ته المنفور).

ئ‌ه‌لین له‌درعیه‌ش دئی‌ه‌ک هه‌بوه وتیانه هه‌ندی‌ک صحابه له‌ویش نی‌ژراون ئ‌ه‌چوون بۆ ئ‌ه‌و‌یی و سه‌ردانی قه‌بر وقبوریان ئ‌ه‌کرد جا بۆ ئ‌ه‌وه‌ی بزانی ده‌عه‌وه‌ی شیخ (محمدی کوری عبدالوهاب)له‌چ واقعیکدا بوه له‌چ غوربه‌تیکی ئ‌یسلامدا بوه هه‌ستی به‌وشتانه

هموو کړدوه که‌هه‌ستاوه ده‌عوې ته‌وحد و (لا اله الا الله) ی به‌رز کړدو ته‌وه
 ئیشه‌که‌ی زور زور قورس بووه کاتیک که ته‌نها ده‌ستی پیکردووه له‌جییه‌کی
 نه‌هاش که مه‌ککه و مه‌دینه بی که حجاز ونجد بی ،
 ئه‌لی (عجائب المضحک أن بعض هذه الالیه بالغالب بلا یحرض لها أصل) ئه‌لی
 نه‌وه‌ی که ئینسان پی که‌نینه زور به‌ی نه‌وشتانه‌ی هر نه‌صلی نه‌بوو
 دروستکراون (ولا فضل بل زین لهم شیطان عیبات اتان و متحان) شه‌یتان نه‌وشتانه‌ی
 هموو رازاندو ته‌وه ! پاشان ئه‌لی (وقد فشت هذه الإعتقادات الباطل والمذاهیب ضال
 والعوادر جاهر والطرائیق الخاسیره و عمت و طمت حتی بلاد الحرمین شریفین)

مه‌ککه و مه‌دینه :

ه‌تا (مه‌ککه و مه‌دینه) شی گرتبوویه‌وه جا ئیستا باسی نه‌وه‌مان بو نه‌کات ئیوه
 پیټان سه‌یر نه‌بی له‌کاتیکدا له‌و کاته‌دا ئیستاش هر ه‌یه ته‌بعن له‌لای شیعه‌کان
 یان رافضه‌کان (قبحهم الله) که (نه‌بو تالیب) زور به‌ریزه که (نه‌بو تالیب) یه‌کیک
 بوو که به‌موشریکی مردوو خوتان نه‌زانن ! که خوا ریگه‌ی نه‌دا پیغه‌مبه‌ر (صل الله
 علیه وسلم) دوعای بو بکات ! که چی له‌وی قوبه‌یه‌ک ه‌یه به‌ناوی قوبه‌ی محجونه
 له‌گه‌ل قه‌بری (نه‌بو تالیب) علی نه‌ ساس که مامی پیغه‌مبه‌ره (صل الله علیه
 وسلم) (فیأتون للإستغاثة عند نزول المصائب وحول أزمات و انواکیب بسماعات
 وعلامات للمطالب وکانوا یعضمون غایة تعظیم) هر زور به‌ریزه‌وه سه‌یریان نه‌کرد
 هاواریان بو نه‌کرد داوای حاجیاتی خو‌یانیان لی نه‌کرد (فلو أتا ساریقون و غاسیب
 أوضالم أتا إلی قبر أحدهما لم یترض له احد) هر که سی‌ک به‌اتایه بولای قه‌بر و
 قوبه‌ی نه‌ودوانه ئیتر زالم بوايه بکوژبوايه خراپکار بوايه دزبوايه که‌س نه‌یده‌ویرا
 ده‌ستی لی‌دا له‌به‌ر حورمه‌تی نه‌و دوو شوینه ! قه‌بری نه‌و محجونه له‌گه‌ل قه‌بری

(ئەبو تالیب) ئەلی (لما یرون لم من جوب الإحترام والمکاریم) واجبه ئیحترامی بگریت و ریژی لی بنیت !

پاشان (ویفعلوا عند قبر مویمون أم المؤمنون عند قبر خدیجة زوج خاتمة النبي صل الله علیه وسلم تشمئزوا قلوب المؤمنین) قه‌بری دایکی موسلمانان (مهیمونه) له‌گه‌ل قه‌بری (خدیجه) له (مه‌ککه) چی ئەکرا له‌ویدا ! ئەلی شتی وا ئەکرا ئینسان قیزی دیت‌وه ! له‌چی ؟ (من إختلاط النساء هونك برجال وفعل فواحش والمنکرة) له‌لای ئەوقه‌برانه ئەنواع و ئەشکال فه‌واعیش و منکرات ئەکرا (وسیل أفعال ویشقون الجيوب ويرفعون الأصوات وفعلون من شرك وضلال أعظم المنکرة وهاکذا کان سائر القبور فی مکة والمدينة وقد نسیت علی القیاب تمرغ المشرکون فی تکلل رحه) یانی خه‌ک قیاب و قوبه و قه‌بر بیا ئەوشتانه‌یان له‌سه‌ر دروست کردبوو ئیتر ئەمه واقیعه‌که‌ی ناو (نجد وحیازه).

طائف :

له (طائف) : قه‌بری (إبن عباس) ی لی یه (إبن عباس) که‌له (طائف) بوو خه‌ک له‌فقا ئەچوون بۆلای (فکان ینتابوا الفقراء وذوالإفلاس من أهل الکفر ونیفاق والإبلاس ویستמידون منهم رزق وغوثة وکشف ضر والبأس ویقف سائل عند القبر تضرع مستکینن ویبدل فاقة أله مستعینا) ئەوه‌ی فه‌قیر حال بوایه و نه‌بووبایه نه‌دار بوایه ئەچوو بۆئه‌وپی ! ئەیان وت (إبن عباس) خه‌ک ده‌وله‌مه‌ندئه‌کات ! خۆیان به‌وپه‌ری زه‌لیلی و به‌وپه‌ری فه‌قیری دانه‌خست و داوای مال و حالیان لی ئەکرد ! (یفعل عنده من الأمور شركة مالا تبلغوا والعبارة ولا تأسوه الإشارة وقد ذکره محمد بن حسین عیمی زبیدی (رحمه الله) ان الرجل راء ما یفعلوا فيه أطائف من شرک) ئەلی ئەم پیاوه (محمدی کوری حوسی‌نی عیمی زبیدی) ره‌حمه‌تی خوای لی بی بۆمان ئەگیریت‌وه ئەلی پیاویک پیاویکی بینی باسی پیاویکی کرد که‌وا (راء ما یفعلوا فيه أطائف من شرک) چ شیرکیک له‌وی ئەکرا له‌لای قه‌بری (إبن عباس) له (طائف) (فقال إن أهل طائف لا یعرفون الله) وتی ئەهلی (طائف) خو نازانن خوا کی یه ! هه‌ر (إبن عباس) ئەناسن ! هه‌چیان بۆ خوا نه‌هیشتۆته‌وه (إنما یعرفون إبن

عباس فقال لعم بعض من يترشح بعلم معرفتهم لابن عباس لابن عباس كافية لانه يعرفوا الله (سبحان الله) وتوحيه تي كاكه معرفه تي ئه و خه لكه بؤ (ابن عباس) كافيه ! ئه گهر ئه وان (ابن عباس) بناسن به سه بؤ ئه وان چونكه (ابن عباس) خوا ئه ناسيټ ! ئه وان خواش نه ناسن قهينا كه (ابن عباس) مادم خوا ئه ناسيټ ئه مان برون داوا له (ابن عباس) بكن كافيه ! (فقال له بعض من يترشح بعلم معرفتهم لابن عباس كافية لانه يعرفوا الله) ئه وهيه اعتقادي خه لكه كه !

يانى شوبهه ي چيان ههيه ؟ مادم ئيمه داوا له (ابن عباس) بكن ئه ويش داوامان له خوا بؤ ئه كات ته واو ! ئه مه يه كيكه له و شوبهاتانه ي كه شيخ له كه شفى شوبهاتدا باسى ئه كات ئه لى (فضر اخر هذا شرك الوخيم وغلول قبح ضميم من المجانب الصراط المستقيم كيف ان شيطان اذ ستعولة على قلب العبد فإنه يردالمها لك) ئينجا بزانه ئه و شيركه گه وره يه په نا ئه گرين به خواي تعالى ئه و غلوه ئينجا له صالحين دا ئينجا سه يري ئه م ئايه ته (وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ)^٧ خواي گه وره بؤ خوى ئه لى ئه گهر عه بده كان داوايان كرد له من پرسيايان كرد له من كرد من نزيكم جوابيان ئه ده مه وه به شه رتيك داوا له من بكن ! يان ئه فه رموى (وَأَنَّ الْمَسْجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا)^٨ ئه مه ئايه تي قورئانه ئه م ئايه تانه هه موى پشت گوئخراوه ! شيخ (محمدي كورى عبدالوهاب) له م واقيعه دايه ! پيغه مبهري خوا (صل الله عليه وسلم) نه عه له ت ئه كا له يهود و نصارا به چي نه عه له تيان لى ئه كا ! (إتخذوا أنبيائهم مساجد)^٩ وانيه ! له كاتيكا ئه وان عيباده تي خوايان كردوه له ويڊا له مزگه وته كاندا به س قه بري پيغه مبهره كانيان كردوه به مزگه وت ! له كاتيكا ئه وها بوون ئه ي ئه گهر قه بره كان بپه رستي ئه بى چيان لى به سه ريټ ! يان ئه ميټته وه ته ماشاكه هه ر له ويى وه ره بؤ (مه دينه) وه ره بؤ (به قيع) وه ره بؤ (شهادا احوذ) بزانه (حمزه) چؤن ئه په رسترا له وكاته دا !

^٧ سورة البقرة اية: ١٨٦^٨ سورة الجن اية: ١٨^٩ : اخرج البخارى (رقم ٤٣٥)

قه‌بری (حه‌مزه) وه‌له((به‌قیعا) ئه‌و صه‌حابانه چوَن ئه‌په‌رستران داوایان لیّ ئه‌کرا (وکذلک ما یفعلون عند قبر حمزة عن بقیع وفعل ذریم وأمر شنع ویکل عن السان ولا یبلغوا البیان) یانی زمان شل ئه‌بیّت له‌باس کردنی ! ئه‌وه‌نده شیرک وضلاله‌تی لیّبوو ! ئه‌لیّ (لقلت لم یبقأ شیء لِمالك يوم الدين وبدبر الخلاق الأجمعین فجز الله من هدمها وأزالها وسماء) ئه‌گه‌ر ئه‌وانه‌ت ئه‌بیّنی ئه‌ت وت وه‌لا کاکه هیچ نه‌ماوه‌ته‌وه بوّ خوای تعالی ! چونکه ئه‌وانه هه‌مووشتیکیان لیّ داوا ئه‌کریی ! طه لبی هیدایه‌یان داوا لیّ ئه‌کریی طه لبی مندالیان لیّ ئه‌کری طه لبی پاراستنیان لیّ ئه‌کریی هه‌مووشتیکیان لیّ ئه‌کریّت به‌لکو هیچ نه‌ماوه بوّ خوا جا له‌ده‌ستی ئه‌وکه‌سه خوښی که ئه‌و قوبه و ئه‌و بینای قه‌بره و ئه‌وشتانه‌ی هه‌موو روخاند و له‌ناوی برد که داوای ده‌عوه‌که‌ی شیخ (محمدی کوری عبدالوهاب) ره‌حمه‌تی خوای لیّ بیّت له‌کاتیکا که هیّز و ده‌عوه بووبه‌یه‌ک باسی .

جدده:

(جدده) ئه‌کا ئه‌وکاته له‌(جدده) ئه‌وه هیشتا موئه‌لیفی کیتابه‌که هیشتان نه‌چۆته‌ده‌ره‌وه بوّ یه‌مه‌ن وشوینانی تر ئیستا شوینی تریش باس ئه‌کا ! ئه‌لیّ له‌به‌نده‌ری (جدده) (ماقد بلغ من ضلال حدة وعندهم قبر طول ستون ضراعاً) قه‌بریّ (٦٠) ضراع دریژبوو واتا (٣٠) مه‌تر وتیانه کیّ بووه ؟ (یزعمون أنهم قبر الحواء) ئه‌وه قه‌بری (حواء) یه ئینجا چونه‌ته سه‌ریی وداوایان لیّ کردوه (وقد بلغ عند الضلال غاية القصوة فمن لم یبدل الحطام لسندة قبره أمه من الأنامی فإنه یعد من اللأم ولا یخل علیها للسلام) ئه‌وه‌که‌سه‌شی شتی نه‌بردایه پاره و مال و ئه‌وشتانه نه‌بردایه یانی سه‌روه‌ت و سامانی نه‌بردایه نه‌یان ده‌هیشت بچیته ژووره‌وه سه‌ردانی بکات و سه‌لامی لیّ بکات ! ئینجا بزانه چه‌ند مال کۆکراوه‌ته‌وه ! له‌ویّ به‌ناوی چیه‌وه ؟ به‌ناوی ئه‌و قه‌بره‌وه ! (فتجدهم یجبون من الاموالی مالا یخطر بالبالی أو یدور فی الخیال وهذا القبر قد وضوع بعض الشیاطین فأکثر فی شأنه من إثم وباله من کذب) شه‌یتان بوّ رازاندوه‌ته‌وه به‌وشیوه قه‌بر په‌رستیان ئه‌کرد ! ئه‌مه بیلا دی (حجاز) بیلا دی (نجد) .

میصر:.

میصر ئینجا له میصر لهو زه‌مانه‌داله میصر چی بوه ! ئه‌لی (ما بلاد المصر وسعیدوها واعمالها قد جمع من الاموري شرکية والعبادات و ثنية والدعو الفرعونية ما لا يتسع له الكتاب) ئه‌گه‌ر باسی میصر بکه‌ین به‌کیتاب ته‌واو نابی ئه‌وه‌نده پری بوه له‌شیرک و ضلالت له‌وی چی لیبوه ؟ (عنده مشهد البدوي الذي لايعرف له اصل ولا فضل ولا عیادة) قه‌بری (بدوی) لی یه که هه‌ر نازانریی ئه‌صل و فه‌صلی کی یه ! عیاده‌ی چیه ئه‌مه ! (بل قد افقتن به و صرف له الاله من دون الله) هه‌تا گه‌یاندویانه‌ته مسته‌وا‌ی خوا‌ی تعالی نه‌ک ئه‌وه به‌لکو ئه‌ویان به‌خوا زانیوه داویان له‌خوا نه‌کردوه (وقد جاوزوا به الامثاله عنده من المعبودین ما ادعتهم من الجاهلية إلاله تهم) ئه‌وه‌ی ئه‌وان کردوویانه جاهیلیه‌ت چۆن بۆ ئالیه‌ته‌کانی خویان ئه‌یان کرد ئه‌مانیش ئه‌یان کرد (وجمهورهم یری له من تدبیر الربوبية وتصرف الكون بل مشیئة وقدرة اعمی مالم یقل مثله عن احد بعد الفراعنة النمازیده و بعضهم یقول القطب احمد یرجعون الیه) ئه‌وه‌ی که بۆ ئه‌ویان کردوه بۆ فیرعه‌ونیش نه‌کراوه ! پییان ئه‌وت (قطب أحمد) له‌هه‌مووشتی‌کدا ئه‌گه‌رانه‌وه بۆلای هه‌تا ئه‌لی هه‌ندی‌ک له‌ئه‌لی میصر (یعتقدون ان احمد البدوي تصرف فی الكون) له‌که‌ونا ته‌صروفي هه‌بوه ! (و بعضهم یقول إن الذین یتصرفون فی الكون سبعة) ئه‌لین هه‌وت که‌س ته‌صروف له‌که‌ونا ئه‌کا ! (و بعضهم یقول اربعة) هه‌ندی‌کیان ئه‌لین چوار ! (وکانوا بزعمه البدوي و الرفاعی و دسوقي و ابو علا وهاهولاء فی المصر) ئه‌مانه ته‌صروف له‌که‌ون ئه‌که‌ن ئه‌مانه له‌میصر بوون .

(وقد ذکر عبدالرحمن بن حسن ال شیخ رحمة الله علیه أنه فی حالة فی مصر وجد فیها عالیم متفنینة أخذ یعبروا فی مسائل الاصولی والفرعی فکأنه البحر الذی لاساحیل له فعجب به عنده الشیخ عبدالرحمن) ئه‌لی ئه‌مانه حاله‌تی‌کیان به‌سه‌ر هاتبوو شیخ (عبدالرحمان کوری حه‌سه‌نی ال شیخ) له‌ژیانی شیخ (محمدی کوری عبدالوهاب)

ئەگړیتته‌وه ئه‌لى ټه‌و کاته‌ى که له‌ميصر بوه عالميکى زور زور به‌تواناى بينى ئه‌لى
 (أخذ يعبروا في مسائل الاصولى والفرعى فكأنه البحر الذي لاساحيل له) يانى کابرا
 به‌حر بوو له‌عيلمدا زور پيى موعجه‌ب بوو شيخ (عبدالرحمان) (وأبدء من إجابته بذلك
 العالم برجل من اهل دين يثق به هناك فأجابه الرجل بقوله لا ترتبي بكلامه)
 به‌کابرايه‌کى وت شيخ (عبدالرحمان) له‌ئه‌لى دين بوه ئه‌وکابرايه وتى ماشاء الله
 ئه‌وکابرايه چ‌ه‌ند علمى زوره ! ئه‌وه‌نده‌ى که گوڤى له‌ده‌رسه‌که‌ى گرتبوو ! که‌چى
 ئه‌ويش پيى وت وه‌لاى مه‌خه‌له‌تى به‌علمه‌که‌ى! (فإنه الممشرک) وتى وه‌لا کاکه
 ئه‌وه موشريکه ! وتيشى (سأطالعك على شرکه الشيخ) ئه‌گه‌ريش ئه‌ته‌ويى به‌خوا
 شيرکه‌که‌شى بو ده‌رئه‌خه‌م ! هه‌ر به‌زمانى خوى پيى بلى (فجمع بينه وبمصر سأل
 بمسطحرا يا أستاذ كم الذين يتصرفون في الكون ؟) ئه‌م کابرايه له‌علمى که‌باسى
 کرد به‌حر بوو کوى کرده‌وه له‌گه‌ل شيخ (عبدالرحمان) وتى بزانه چ‌ه‌ند که‌س
 له‌که‌وندا ته‌صرف ئه‌که‌ن ! ؟ (فتكلم عالم شايع بتعظيم قال يا بنية سبعة) کورم
 حه‌وت که‌س له‌عالمى که‌ونا ته‌صروف ئه‌کا ! (هم الله والبدوى والرفاعى ودسوقى
 وأبو العلا وعبدالقادري جيلانى و سابع أسماء لهم) وتى ئه‌مانه هه‌موويان ته‌صروف
 له‌که‌ونا ئه‌که‌ن ! يانى به‌وه‌موو عيلمه‌وه ئه‌بى چى بکا عقیده‌ى وابى که له‌غه‌يرى
 خوا له‌که‌ونا ته‌صروف ئه‌که‌ن ! وتى (فأما أحمد البدوى) به‌لام (بدوى) ئه‌گه‌ر تو
 وه‌سفى بکه‌ى (فلا يدخلو نصرا ضرة ولا يخرجوا منه ضر إلا ياذنه) يه‌ك زه‌ره يه‌کى
 بچوک چيه ميروله‌يه‌ك ! يان ئه‌و زه‌ره‌ى که‌تو له‌ئاسماندا ئه‌يبينى ئه‌و بچوکه ئه‌گه‌ر
 بيىتو بروا بو ميصر و ده‌رچى به‌بى ئيزنى (بدوى) ناتوانى ده‌رچيته ده‌ره‌وه
 ناشتوانى بيته ژوره‌وه ! عقیده‌ى ئه‌وها بوه ! .

(فلتفت صاحب الشيخ عبدالرحمن إليه قائلا له إحمد الله يا أهل النجد على مامن
 النبىة عليكم التوحيد) ئه‌لى ئاورى دايه‌وه وتى ئه‌ى ئه‌لى (نجد) وتى سوپاسى خوا
 بکه‌ن که ئيوه ده‌عوه‌يه‌کى موبارك هه‌بوه که‌شيخ (محمدي كورى عبدالوهاب) ئه‌و

توحیده‌ی هینایه‌وه جاري‌کيتر ئیوه له‌وپه‌ری نیعمه‌تی خودا ئه‌ژین ئه‌وه واقعی ئیمه‌یه !.

له‌وه سه‌یرتريش شيخ (إسحاقی کوری عبدالرحمان ال شيخ) ئه‌ويش ئه‌لی (أنه رأى في أيام رحلته إلي المصر الطلب العلم مجتمعا هائلا أعظم من إجتماع المسلمين عشية عرف عند الجبل رحمة ، فسأل عنه فقيل هذا مولد البدوي) کۆمه‌لیکی زۆر زۆر خه‌ک بينی ئه‌وه‌نده زۆر بوو خه‌ک له‌عه‌ره‌فه چه‌ند زۆره ! دوو و سئ مليۆن خه‌ک له‌عه‌ره‌فه‌دا هه‌یه ئه‌وها خه‌لکيکی زۆری بينی وتی ئه‌مه چیه وتیان ئه‌مه مولودی (به‌دوی) خه‌ک کۆبۆته‌وه بۆ مولودی (به‌دوی)ی ئه‌وه رۆژ وئیه‌تفالی (بدوی)یه ! (ورأى سوقا طويلا للبغاية لا تقدر أوقفا فزوجهن ف ذلك اليوم لسيد البدوي) بازاريکی زۆر گه‌وره‌شی له‌زيناکاران بينی بووکافره‌کان ئه‌و ئافره‌تانه وتیان ئیمه‌ فه‌ره‌جی خۆمان وه‌قف کردوه بۆ هه‌رکه‌سيک له‌به‌ر مولودی (به‌دوی)بی تام و له‌زه‌تی خۆی بکا ! سه‌ده‌قه‌ بی بۆ (به‌دوی) (وينتی الفساق فيقعون عليهن متصدقات له في ذلك المجتمع) ئینسانی فاسق دیت خه‌ريکی ئه‌و ئیشه ئه‌بیئت ئه‌لی ئه‌م خیره ئه‌که‌م بۆ (به‌دوی)ی بۆ مه‌ولودی به‌دوی.

(وكان يصل في المصر من الكفر بالله وأشراك به مالم يصل به أبو جهل وأشياعيه) ئه‌وکوفره‌ی له‌ويی ئه‌کرا (ئه‌بو جهل) له‌زه‌مانی ئه‌ودا نه‌ده‌کرا! جا وه‌کو وتمان ئه‌وه واقيعيکا له‌زه‌مانی شيخ (محمدي کوری عبدالوهاب) ئه‌وه بيلادی هه‌ره‌مينمان باس کرد ئه‌وه ميصرمان باس کرد.

یه مەن.

ئیساً دیتە سەر باسی یە مەن

(وكان في شرقي صنعا قبرا يسمون هادي) له رۆژ هه لاتى شارى (صنعا) له یه مەن قهبرىك هه بوه پێى وتراوه (هادى) ئەمە خەك تەبعەن چۆنەتە لایى وداویان لى کردوه (وكذلك مايجل في بلدي برع من عبادات عبادتهم القبر التي يأتا إليهم مسيرت الأيام واليالي الطلب غوث وشكايت الحال) هەر له یه مەن قهبرىك هه بوه چەندەها شهو و رۆژیان خستۆتە سەرى تا هاتونەتە لای ئەو قەبرە یانى هاتون بۆلاب .

هه وردها ئەهاتن بۆ قهبرى (بن علوان) ناویان ئەنا (منج الغارقين) یانى ئینسانی جاهیل (یسمین غواق منه منج الغارقين) بهو قهبرەیان ئەوت رزگار ڪەرى غارقینە ! (حضر الموت شحر يافق عدن) هەر له یه مەن له لای ئەوان هەدیروس .

هه بوو له ئەهلى موخا قهبرى (على كورى عومەرى شارلى) هه بوو له حودەیدا قهبرى (صديق) هه بوو هەریه كێك له م شوینانه كه باسى ئەكا موئەلیف ئەلى له زەمەنى ئەوا بزانه عالمى ئیسلامى له چ حالەتێكا ژیاوه !..

ئەرزى نجران ئەلى (يجرى عندهم تلاعب الشيطان وخلي ربقت الإيمان لا يخفى لي أهل العلم بهذا شأن من ذلك رأس يسما بسيد عبدوا بأنواع عبدوية وشرف راسما بالالوهية وأتم بطاعة وتصديق وتقديمي) ئەوهش لهوى له نجران به ناوى سهیدهوه په رستنیان بۆ ئەو ئەکرد.

شام:.

دیتە سەر شام حەلەب و دیمەشق (وسائر البلاد شام فيها من تلك مشايد ونصب والاعلام مالا يوافق أهل الأمان ولا تنائم الاديان).

ئینجا باسى ولاتى ئیمەش ئەكا بهو عیبارەتە (وكذلك الموصل والبلاد الأكراد ظهر منها من أنواع الشرك والفجر والفساد فوق ما يذكر يراذ) ئەو هه موو شیرك وبتپه رستی هه بووه له قهبرى صالحین و ئەوبابه تانه.

عیراق:.

ئینجا باسی عیراق ئەکا: ئەلی مه‌شهدی حوسینی هه‌بوه ! خۆتان ئەزانن مشهدی حوسینی ئەلی (قد اتخذت الرفضه وثن بل ربا مدبرا وخالقا يسرا وأعداو به المجوسية وأحيا به معابدي لات والعوزا وكان علي أهل الجاهلية وكان يأتون مشهد العباس وشمهد على فيركب به ركعتهم ويسجد يدعوا بخالص الدعا من دون الله ومنهم يزعم أن زيارتهم أفضل من سبعين حجة) چۆن ئەچونه سهر ئەمه قه‌بری حوسنه و ئەمه هی فلانه ئەوه هی فلانه ! ئەمی هی (عباس) ه وئمه هی (على) یه و وهه‌تا ئەیانوت ئەگەر تۆ بچی زیاره‌تی ئەوانه بکه‌ی له‌حه‌فتا حه‌ج باشته ! لایه‌زالیش هه‌روایه ! .

ته‌بعن ئەمه له‌و زه‌مانه‌دا باسی ئەو زه‌مانه ئەکه‌ین ده‌عه‌ی شیخ (محمدی کوری عبدالوهاب) له‌ناو ئەو هه‌موو شیرکاته‌دا ده‌رچوه به‌تاقی ته‌نها وه‌کو وتم ئەبی دوو نوقته ته‌ماشابکه‌ین هیمه‌تت بۆ دروست بی له‌م زه‌مانه‌دا پاشان ترست لی بره‌ویته‌وه شه‌خصیکی ئاوه‌ها له‌ناو ئەو هه‌موو شیرک وضلاله‌ته‌دا به‌تایبه‌تی که ده‌وله‌یه‌کی گه‌وره خیلافه‌تیکی گه‌وره حیمایه‌ی ئەو شتانه ئەکا که بریتییه له‌ده‌وله‌تی تورکی ئەوزه‌مانه (عوسمانی) له‌ئاخیریدا ئا به‌م شیرک وضلاله‌ته‌ رازی بوون و بی ده‌نگ بوون له‌هه‌موو ئەوشوینانه‌ی که باسما‌ن کرد ئەو هه‌موو شیرک و ضلاله‌ته هه‌بووه .

ئەلی (ویدعه‌و بخالص الدعا من دون الله ومنهم يزعم أن زيارتهم أفضل من سبعين حجة ، ولقد غلو من تلك مشايدي من شرك قبح أعظم مما يفعل نصارا من مسيح ، وكذلك ما يشهدون من مشهد كاظم وغيره وإذا كان يوم عاشورا فإن رافضة قد جعل مأتمن وهذا يسرخ وهذا يعث توراب علي رأسي يدعوا بلويل وثبوري وهذا يضرب صدره والحديد والحشبي حتى يكون كأن ماصب الهب وكان من رافضة من يصلي من تلك مشايد ويركع ويسجد وقد صرف من الأموال والنوذري ،،،) له‌ویش بۆ كاظم و سوجه‌ بردن عیباده‌ت کردن و پاره سهرف کردن و ئەم هه‌موو شته ئەکه‌ن که ئەوه‌نده پاره و ئەونده خیرو خیرات به‌ناوی ئەوانه‌وه ئەکه‌ن وبۆئەوانی صه‌رف

ئەكەن كه به چه نديكى بۆخويان ئەكریى ! يەك له سەر دەى بۆ خوى گهره‌ى ناكەن ! كه بلى ئەوه له پیناوى خوادا بكه نايكا بهس له پیناوى كاظم ئەيكا له پیناوى حوسیندا فلان و فلان ! ئەوه موو مال و سه‌روهت و سامانه سه‌رف ئەكەن.

ئەلى وەرە بۆ لای قه‌برى (ئەبو حەنیفە) له و زەمانەدا قه‌برى (معروفى كرخى) بزانه چ دوعايەك و داواکردنیکیان لى داوا کردوه ئەو خەلكه ! چۆن فرمیسك ئەبارینن له لای ئەو خەلكه كابرا له نوێژەكه‌یدا نیو فرمیسك نابارینى كه‌چى ئەچیتە لای ئەو قه‌بره‌یه شه‌يتان بۆى دروست ئەكا و فرمیسك ئەبارینى مالى خوى كاوول ئەكا ! خشوع و خضوعى بۆ قه‌برىك بۆ مقبورىك زۆر زۆرتريكه‌ له‌وه‌ى له‌به‌رده‌مى خوى گهره‌دا راوه‌ستاوه !

ئەى (عبدالقادرى گه‌يلانى) بۆ باس ناكەى ! (فقد فتنه به بالعراق فيأتون ضرحه بالبغداد ويسجدون لحضرته ويرون أنه ليداع يسمع من مودة بيعدا) هه‌ركه‌سىك له‌شوينكى زۆر زۆردووريش هاوارى كا گووى لى يه ! (عبدالقادرى گه‌يلانى) خەلكى عىراق بوه نەك هه‌ر خەلكى عىراق خەلكى دونيا گه‌ر تۆ ته‌ماشابه‌كه‌ى ! به‌تايبه‌تى له‌عىراق ئەلى دین بۆ سه‌ر قه‌بره‌كه‌ى وه‌ سوجه‌دى بۆ ئەبن وه‌ إعقاديان وايه كه ئەمه له‌دووريشه‌وه‌ بى گووى له‌تۆ يه (ويجمع أنه يسمع شكايات ويغث الافات وزين المهم الشيطان عبداتهم يعتقده يتفأو العريق) ئاگریش ئەكوژيینیته‌وه‌ (وينج الغريق) كه‌سىك له‌ئاودا غه‌رق بى به‌س بانگى بكا رزگارى ئەكا (وصرف عيبادة من دون الله وبالجمل وهم شر أهل تلك أمصار وأضم من فناي الحق والإستكبار).

ئینجا وەرە بۆ به‌صرا (وما توصت فيها من مثل قبر الحسن بصري والزبير) ئینجا بزانه چ له‌و دوو قه‌بره‌ كراوه (فقد أكثر هناك الدعا والاستغاث وأقبل علي تلك المشايد وترجب إليها عند شدايد وليس هناك منكرون لها ولا زاج ولاراد) كه‌س نيه بلى وامه‌كه‌ قه‌بره‌كان ئەپه‌رستريى هاواريان بۆ ئەكریى.

وهره بۆ (شط) وهره بۆ (مجرأ) بزانه له‌غايه‌تى جهال وهره بۆ (قتيف و بحرين) بزانه رافضه‌ له‌ويدا چه‌ند زۆره‌ شيرك چه‌ند زۆره‌ احه‌داسى مه‌جووسى (والمقامات الوثنية ما يصاد الملل محمدية صلى الله عليه وسلم ويصادم الطريقة

الحنفية فلما أفاقه مهاذ الخطف وتلات مهاج البحر الشرك والكفر) ئائەم ھەموو ھەم ھەموو لافاوی مەوجی لافاوی شیرک و ضلالەتە عالەمی گرتۆتەو ھە ئینجا چی لێھاتو ھە ! دینی توحید لەناو خەلک لەبەر چۆتەو ھە ئاسەواری نەماو ھە بیدع و ضلالەت زۆربو ھە (تجرد هذا الشيخ رحمة الله على ودعوة الي) ئەم شیخە ھەستا لەسەر ھەتای گەنجیتێ ھە دەستی کرد بە دەعو ھە کردن ئیشەکە ی قورسە یاخود قورس نێ ھەتای ھەتا ئەمە باس نەکەین نازانی ئیشەکە چەند قورسە ! ھەرکەسیک بلی ئەو ھەتای ھەتای ھەتای پارچە پارچە ی ئەکەن ! بەتاقی تەنھا ھەل دەستیی تەبەن و ھەکو وتمان جا کە گەرا ھەو ھە (العینە) ئەمیری (العینە) یارمەتی دا تەماو ھەک بەلام ئەمیری (العینە) لەبەر ئەو ھە کە تەھدید کرا لەلایەن ئەمیر (أحساء) ھەو ئەمیر (أحساء) پارە ی بۆ ئەنارد و یارمەتی ئەدا بە ئەمیری (العینە) ی وت ئەگەر تۆ یارمەتی (محمدي كوري عبدالوهاب) بەدە یانی ناوی دەرچوو بوو لەوێ قەبریان ئەر ووخاند و قوبەیان ئەر ووخاند ھەتا لە ئافرەتیک زینای کرد مێردی کردبوو ھات بۆلای شیخ اعترافی کرد وتی من زینام کردو ھە وەرە ھەدی خوا م لێ دەرکە و پاکم بکرەو ھە رەجمیان کرد ! یانی ئیقامە ی خودو دیشیان کرد لە مەنتیقەکە ی خۆیاندا یانی ھەکو ناوچە ھەک کە پیغەمبەر (صل الله عليه وسلم) لە مەدینە إعلانی دەولەتی ئیسلامی کرد ئەوانیش لە (العینە) إعلانی دەولەتی ئیسلامیان کرد .

بەلام چوار دەور پێیان خۆش نەبوو ئەمیرەکانی چوار دەور زۆر زۆریان پێ ناخۆش بوو عالەم ھەلسا دەستیان کرد بە شکایەت کردن و ئەم کابرا تەکفیری ھەکی ھە ئەم کابرا خوار ھەکی ھە ئەم کابرا کافرەکی ھە ئەم کابرا فلانەکی ھە ! عالەم و لێ ئەکا والی ئەکا ،،،! ھەتا ئەمیر و ئومەرایی (نجدیان) لێ ئاگەدار کردەو ھە لەوانە ئەمیر (أحساء) کە بە دەسەلات بوو پێی وت ئەگەر ئەو کابرایە دەر نەکە ی بە ئەمیری (العینە) ی وت ئەوا نەپارەت ئەدەمی ھێرشیشت ئەکەینەسەر ئەویش ترسا لەخۆیی ! ئەو چوو بەشیخ (محمدي كوري عبدالوهاب) ی وت وتی بەخوا حالەکەمان ئاوا ھە ئەبێ برۆیت لێرە عەیبە من بکۆژم لێرە تۆ ھاتویت چونکە نابێ تۆ ھاتویت

بۆلامان ومن ئیستا له‌داوی ئه‌و ده‌عوه‌ش که کردیان وتی غه‌دره من تو بکوژم ئه‌و ده‌لی من ده‌بی تو بکوژم به‌لام هه‌سته برۆ لیڤه مه‌میڤه.

شیخ (محمدی کوری عبدالوهاب) وتی رووبکه‌ره خوا و خوا سه‌ربه‌خه والله ی خوا سه‌رت ده‌خا خه‌بات بکه له‌پیناوی خوا خوا ی گه‌وره فه‌رموویه‌تی هه‌رکه‌سیک نه‌سه‌رتی من با من نه‌سه‌رتی ئه‌ده‌م ئه‌لی چوو شه‌رمی لی‌کرد و رویشته‌ داوی پیاویکی بۆ نارد وتی برۆ پی بلی با بروات: بالیڤه نه‌میڤت ئیمه ناتوانین ئه‌مه بگرینه خۆمان ئیتر شیخ (محمدی کوری عبدالوهاب) توشی ناخۆشیه‌کی زۆر ئه‌بی له‌وی هه‌ستا رویشته‌ ریگای گرت به‌ر بۆ (درعیه) ته‌بعه‌ن له‌ریگاش کابرا پی و تبوو ئه‌میری (العینه) له‌ریگا بیکوژه له‌و کتابه‌ باس ئه‌کا ئه‌لی که له‌ریگا ویستی بیکوژی کابرا له‌ریوایه‌ته‌که وا ئه‌لی ئه‌لی کابرا ده‌ستی تووشی شه‌له‌ل بوو ! ترسا زۆر ترسا ئه‌و له‌پیشیه‌وه ئه‌رویشته به‌ حوشت‌ره‌که‌ی (محمدی کوری عبدالوهاب) به‌پی ئه‌رویشته ئه‌و به‌سوار بوو به‌ری ئه‌کرد ئه‌یوست له‌ (العینه) ده‌رچیته ده‌ره‌وه له‌ریگه ویستی بیکوژی ئه‌لی ده‌ستی تووشی شه‌له‌ل بوو زۆر ترسا و گه‌رایه‌وه چو به‌ئهمیری وت وتی والله شتیکی ئه‌وها روویداوه ! .

ئیت (محمدی کوری عبدالوهاب) چوو بۆ (درعیه) که ئه‌چیت بۆ (درعیه) بزانی کوی یه: شوینی (محمدی کوری سعوده) ته‌بعه‌ن ئه‌وکاته ده‌عوه‌ی توحید له‌وی نه‌بوو (درعیه) ش وه‌کو ئه‌میره‌که‌ی ئه‌وه‌تا ئه‌میره‌کانی شوینه‌کانی تریش ده‌عوه‌ی شیخ (محمدی کوری عبدالوهاب) یان پی باش نیه ئه‌میش له‌سولته‌ی (محمدی کوری سعوده) ئه‌ترسی کئ ده‌لی ئه‌ویش ده‌ری ناکا ! به‌س قوتابیه‌کی له‌وی هه‌بووه قوتابیه‌که‌ی شیخ (محمدی کوری عبدالوهاب) کاتی خۆی که هاتوه بۆ (العینه) ده‌رسی لا خویندوه چۆته‌وه بۆ (درعیه) ئه‌لی پی ئه‌لیت ئه‌چیته مالی ئه‌وان میوانداری ئه‌کا که میوانداری ئه‌کات قوتابیه‌که زۆر زۆر له‌خۆی ئه‌ترسی ناوی قوتابیه‌که‌ی (محمدی کوری سولیم حوره‌یمی) ده‌بی (ثم إن الشيخ قصد بلد الدرعية وصل أعلاء في وقت العصر فنزلت على محمد سوليم حريمي في بيت ونزل في ضيافتی فلما دخل عليه وظاقت عليه دار وخاف على نفسه امر درعية محمد بن

سعود وأع شیخ وسكن جیشه ،،،،،،،،،،)ئەلی شیخش که زانی وا تیک چوه قوتابیه‌که‌ی خویی وتی مه‌ترسه خوی گه‌وره یارمه‌تیمان ئەدا ان شاء الله هه‌تاكو ئەگه‌ر بێتوو وه‌كو چۆن موئه‌لیف ئەلی هه‌تا ناره‌حه‌تربیتته‌وه ان شاء الله فرج و ده‌رگا‌کردنه‌وه‌ی خوی گه‌وره له‌دوای ئەو ناره‌حه‌تیان ئەکریتته‌وه (فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا)^{۱۰} ئەکریتته‌وه به‌ئیزنی خوا .

ئینجا ئەلی ئەم ئایه‌تانه ئەهینیتته‌وه ئەلی (وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ حَتَّىٰ نَعْلَمَ الْمُجَاهِدِينَ مِنْكُمْ وَالصَّابِرِينَ وَتَبْلُوَ أَخْبَارَكُمْ)^{۱۱} خوی تعالی فه‌رموویه‌تی له‌قورئاندا تا‌قیتان ئەکه‌ینه‌وه بزانی کێی له‌پیناوی ئیمه‌دا جه‌هاد ئەکا تێ ئەکوشیت دینی خوا بلاو ئەکاته‌وه بۆئه‌وه‌ی ئارامگر و صابره‌ ده‌ربکه‌وی له‌وه‌ی که‌وا ئارامگر و صابر نیه ! بۆئه‌وه‌ی هه‌ریه‌ک له‌ئێوه‌ ادعای ئیمان‌که‌تان ده‌ربکه‌وی ئەترسی یان ناترسی ! خو خوی گه‌وره ئەتوانی به‌یه‌ک له‌حه‌زه هه‌موو سه‌ره زه‌وی بکا به‌موحید و بیکا به‌ئیماندار و بیکا به‌ده‌وله‌تی ئیسلامی به‌س خوی گه‌وره به‌ئیمه‌ی وتوه ولن ينصر الله من ينصره ، که‌واته ئەبێ ئیمه هه‌ستین به‌نه‌صری خوا ئینجا خوا نه‌صره‌تمان ئەدا نه‌صره‌تی خوا که‌ی دیت کاتیک که‌تۆ هه‌لسیت جا خوی گه‌وره حیکمه‌تی وایه ئەبێ صیراع له‌نیوان حق و باتلدا بروا ئینجا ئەمه‌ پیاوی ئەوێ به‌راستی ئەبێ ترس فرییده‌یی ئەکوژری ئەکوژری سه‌ره‌که‌وی سه‌روکه‌تنی حسنین (إما شهدا وإما نصر).

ئە‌ی باشه ئەگه‌ر ئەوه نه‌که‌ین ئە‌ی چی ئەکه‌ی ! باسی خوا مه‌که و هه‌رنان بخۆ و هه‌لسه‌وه و برو (٦٠ بۆ ٧٠) سال هه‌رنابی بمری ! ئە‌ی باشه به‌عیزه‌ته‌وه بمری باشتریکه‌ یان به‌زه‌لیلی بمری ! ئە‌مه‌یه‌ ریگه‌ی موجه‌یدان له‌پیناوی خوا یانی تێ ئەکوژن له‌پیناوی خوادا ئەم پیاوه له‌حاله‌تیک ئاوا ناره‌حه‌تیدا ئەم هه‌موو سه‌فه‌ره‌ی کردوه ئەم هه‌موو ده‌رده‌سه‌ری و ناره‌حه‌تیانه‌ی بینوه ده‌ربه‌ده‌ریی مناصریک نه‌بێ یارمه‌تی بدا ئیستاش رووی کردۆته ئێره‌ بزانه خوی گه‌وره چۆن فریای ئەکه‌وێت !

^{۱۰} :سورة الشرح اية: ٥
^{۱۱} :سورة محمد اية: ٣١

ئەلّی کەسانیک دین بۆلای بەخیرھاتنی ئەکەن زۆر ئەترسن لەوێ کەوا (محمدی کوری سعود) عزابی بدات و دەری بکات ئەویش دەعوەکە ی قبول نەکا بەلام خوا ی گەرە دلی ژنەکە ی بۆ تەرخان ئەکا ئەچن بۆلای خیزانەکە ی (محمدی کوری سعود) پیی ئەلین ئەم پیاوہ پیاویکی زۆرھەتا بلی بەتەقەوا و ئیمان و دەعوە یەکی سەلامەت و ساغی ئەم دینە ی پیی یە یارمەتی دەری بن با خوا تعالی ریزلەئێوہش بنیی ئافرەتەکە تەبعەن خوا ی تعالی یارمەتی ئەدا بەپیاوہکە ی خویی ئەلّی زۆر دیفاعی لی ئەکا ئەلّی دەباشە بابیت دەلی نا تۆ ھەستە بچۆ بۆلای نەوہکو داوی خەلک بلین وەلا بانگی کرد بۆ محکەمە کردن و محاسەبەکردن ئەویش بەپیی خوی ھەلدەستی و ئەچی بۆ مالی ئەو قوتابیہ لەوی قسە لەگەل شیخ (محمدی کوری عبدالوهاب) ئەکا بەیعت ئەبەستن ! د

یانی نەک ھەر شتەکە الحمدللہ بەسەلامەتی کۆتایی دی بەلکو لەویدا (محمدی کوری سعود) لەگەل (محمدی کوری عبدالوهاب) کەباسی واقعی دەعوہ ئەکات وتوحد و ئیمانی تی ئەگە یەنیت بەیعتی ئەداتی کە نەصرەتی ئەودینە بکات لەپیشا پی ئەلیت ئەلّی من بە دوو شەرت دەعوەکە ی تۆ قبول ئەکەم ؟

یەکەم : ئەگەر ئیمە سەرکەوتین لەودەعوہکەدا تۆ نابی (درعیہ) بەجی بہیلتیت بۆشوینی تر ئەبی ھەرلەناوماندا بیت .

دووەم : من خەراج وەردەگرم ئەو خەراجە ی لەئەھلی (درعیہ) وەرنەگرم لەوہ بەروبومە ی سالانہ ئەوہم لی مەنع مەکە ! .

وتی بەنیسبەت ئەو خەراجەوہ تۆ خوا ی گەرە شتی تەرت ئەداتی ئەوہندە غەنیمەت ئەداتی گەر تۆ ئەم دەعوہ یە بەریت بەرێوہوہ ئیمە ئەچینە سەر ھەموو ئەو شارو شارۆچکە و ولاتانہ بہئیزنی خوا چونکە نیەتی شیخ (محمدی کوری عبدالوهاب) دەعوہ کردن وجیھاد کردن بوو نەک دانیشتن دەعوہ بلالو کردنەوہ خو ھەر لە(درعیہ) راناوہستی ۶ ئەرواتە سەر شارو شارۆچکەکانی کە ھەتا خوا ی تعالی لەنیہایەتی دا جزیرە ی عەرەبی بۆ فەتھ ئەکا .

بزانه یانی له حاله تیکی ئاوا ئەگاته کوئی ئەوکاته تۆ غه نیمه تیکی زۆرت ههیه
 غه نیمه تی خوا زۆر زۆر ئەبێ له بهر دهستا له وهی بیر له خه راجی (درعیه) بکه یته وه
 . !

به نیسبهت خالی یه که می شه وه ئەلی به سه رچاو نارۆم هه ر له گه لتان ئەمینه وه .

بلفعل دهست ئەکه ن به دهعه کردن ئا لیڤه دا چی و چی که وتن به یه ک ؟ ! وتمان
 :دین وه یز! ئەوه هه دیدی که خوا باسی ئەکا وهک (ابن تیمه) ئەفه رمووی ره حمه تی
 خوای لی بێ :پیویسته له سه ر موسلمانان بیر له وه بکه نه وه قورئان و هه دید بکه ن
 به یه ک ئینجا دینی پی راپه رینین .

ئیت به و شیوه یه دهست ئەکا به موکاته به نوسین ئەنوسی ئەنیڤریت بۆ ئەملا و ئەولا
 به خه لکه کان ئەلی دهی دهی وهرن بۆ ناو دینی خوا ئیت ئەکه ونه جیهاد ئەو هه موو
 جیشه دروست ئەکرپی ئەرۆن بۆ سه ر ئەو شاروشارۆچکانه ی ئەگه ر إستجابه نه کا بۆ
 دهعه که قیتالی له گه ل ئەکه ن وه ناویان ئەبا به موشریکین .

ئالیرهیدن مه وزوعیکی زۆر گرینگ دیته پی شه وه له شهرحی کشف شیهاتدا ئەی
 خوینین ان شاء الله که ئەوانه ی شهرحی کشف شیهاتیان کردوه زۆرن تهبعه ن
 مشایخ زۆر شهرحیان کردوه به لام هه شه شهرحی کردوه به عه رف شهرحی نه کردوه
 باسی مه وزوعی جهل به دین عقیده و ئەوبابه تانه یان که باس کردوه تیکیانداوه بۆیه
 شیخ (محمدی کوری عبدالوهاب) له و مه وزوعه ان شاء الله به ته فصیل باسی ئەکه یین
 که ئەو که سه ی به لایه وه هاواری غهیری خوای کردبێ موشرک بووه به لام ماوه ته وه
 سه ر ئەوه کیتابی بۆ ناردوه ئەگه ر پاشگه ز نه بیته وه لیّت ئەدهن ئەگه ر ته وبه
 نه که ی به موشریکی ئەرۆیت مرتده ی یانی به عزابه وه ئەرۆیت ته واو یانی بیدایهت
 ناوی نا به موشریک به وه ی که بلی (یارسول الله) (یا عبدالقادر) ئەوه موشریکه به لام
 دیت چی بۆ ئەنیڤریت کیتاب ئەنیڤریت دهعه ئەنیڤریت ئاگاداریان ئەکاته وه
 إستجابه یان ئەکات وهرن بینه وه سه ردینی ئیسلام هاتن موسلمانن وهک خۆمان

نه‌ش هاتی قیتاله ! وه‌کو پیغه‌مبه‌ر (صل الله علیه وسلم) چۆن له‌گه‌ل کوفاری قوریشدا کوفاری قوریش به‌لایه‌وه چی بوو ؟ که هاواری غه‌یری خویان ئه‌کرد موشریک بوون ئینجا جیهادی له‌گه‌لدا ئه‌کردن پیښ ئه‌وه‌ی جیهاد بکا ئه‌یوت موسلمان به‌ موسلمان نابی شه‌ره !.

ئیت‌ر به‌و شیویه ده‌ستی پیکرد که‌وته ئه‌وشاروشاروچکانه‌ی إستجابه‌یان کرد ئه‌وه ته‌واو ، ئه‌وه‌ی إستجابه‌ی نه‌کرد لیّ دهن هه‌تا وه‌کو خوی تعالی له‌نیوانی هه‌ردوو به‌حرا جزیره‌ی عه‌ره‌بی بۆ کوکرده‌وه ، له‌و په‌ری (نجد) بۆ ئه‌وپه‌ری (حیجان) هه‌تا نزیك بوونه‌وه عیراق و نزیکی شام بوونه‌وه ! ئه‌وقبر وشتانه‌ی که‌باسمان کرد له‌نه‌جه‌ف و که‌ربلا هه‌موویان رووخاند ئه‌وقه‌بر وشتانه‌ی له‌مه‌ککه و مه‌دینه وله (نجد) و له‌یه‌مه‌ن و شوینه‌کانیتر هه‌موویان رووخاند هه‌مویان له‌ناوبرد ! ده‌عه‌یه‌کی پاک و جوان بلاوبویه‌وه له‌سه‌ر ئه‌ساسی یه‌کخوا په‌رستی .

ته‌بعه‌ن ئیت‌ر (محمدي کوری سعود) وه‌فات ئه‌کا کوره‌که‌ی ناوی (عبدالعزیز) ئه‌بیّ به‌ ئه‌میر شیخ (محمدي کوری عبدالوهاب) ته‌مه‌نی زۆر ئه‌بیّ (۹۱) سالّ ته‌مه‌نی ئه‌بیّ وتمان له‌ (۱۱۱۵هـ) له‌دایک بوو له‌ (۱۲۰۶هـ) کوچی دواي کرد به‌لام (۱۲۰۶) ئاگادار به‌ هه‌تا ئه‌گاته‌ سه‌اله‌کانی (۱۲۰۰) سیه‌کان ته‌قربیه‌ن (۳۳، ۳۴) ئه‌و ده‌وله‌ته‌ به‌وه‌ی که‌وا خه‌لکانیکی زۆر دووژمنیه‌تی ده‌وله‌تی عوسمانی ئاگادار ئه‌کریته‌وه وه‌ ئاگاداری قه‌زییه‌که‌ هه‌ن ئه‌ویش إعاز ئه‌کا بۆ ده‌وله‌تی میصر (محمدي علی پاشا) جه‌یشیکی گه‌وره‌ی نارد به‌قیاده‌ی کوره‌که‌ی (إبرهیم پاشا) بۆسه‌ر ده‌وله‌تی توحید ! ئه‌بیّ به‌شه‌ریکی گه‌وره و زۆر هه‌تا بلیّ ناره‌حه‌ت هه‌تا (درعیه) ش ته‌واو ئه‌که‌ن ده‌عه‌وی ته‌وحید ده‌وله‌تی توحید یه‌که‌م له‌ناو ده‌چیّ ! به‌لام دواي چه‌ند سالّ سه‌یری بکه‌ ! (۱۲۰۰) سیه‌کان (۱۱۱۵) شیخ (محمد) له‌دایک ئه‌بیّ (۱۲۰۶) وه‌فات ئه‌کا یانی له‌زه‌مه‌نی ئه‌ودا نیه‌ که‌ ده‌وله‌ته‌که‌ خراپی له‌دواي ئه‌و به‌چه‌ند سالیک ته‌قربیه‌ن به‌ بیست و چه‌ند سالیک هه‌تا نه‌وه‌که‌ی شیخ (محمدي کوری عبدالوهاب) شیخ (سولیمان کوری عبدالله ی کوری محمدي کوری عبدالوهاب) که‌دانه‌ری کیتابی (سیراج الحمید) ه‌. جه‌یشی تورکی ئه‌یگریّت ئه‌یباته‌ سه‌رقه‌بران له‌گه‌ل مؤسیقا

لیداندا گوښته‌ک‌ه‌ی پارچه‌پارچه ئه‌که‌ن ئه‌وها إسته‌زای پیّ ئه‌که‌ن وه ئه‌میری (درعیه) که (عبدالله) یه ئه‌یگرن له‌پیشا وه‌عدی ئه‌ده‌نی که هیچی لیّ نه‌که‌ن ئه‌وه خۆم ته‌سلیم ئه‌که‌م و هیچ له (درعیه) مه‌که‌ن باشه خۆی ته‌سلیم ئه‌کا ئه‌شی کوژن و هه‌تا هه‌ندیك له‌ریوايه‌ت ئه‌لیّ ئه‌یبه‌ن بۆ تورکیا له‌ویّ ئه‌یکوژن ده‌وله‌تی عوسمانی له‌ ئه‌سطنبول هه‌ندیك ئه‌لین سه‌ریان کردۆته ناو مه‌دفعه‌وه ده‌تاقندویانه به‌ئاسماندا ! ئه‌وهايان لیّ کردوه توiane ئیوه خواریج و کافرن ئه‌وه‌موو غضبه‌ی خۆیانیان کردوه به‌سه‌ری جاريکیکه (حیجاز و نجد) وئه‌وانه ئه‌گرنه‌وه شیخ (محمدي کوری عبدالوهاب) به‌م شیوه‌یه‌ک ده‌عوه‌ک‌ه‌ی رویشته‌وه ! له‌حاله‌تیکی وادا ئینجا ته‌ماشای موئه‌له‌فاته‌کانی بکه له‌ژیانی خۆیدا ئه‌وکاته ژيانی سه‌رکه‌وتن بوه به‌لام بۆ زانیاری زیاتر دوا‌تر ده‌وله‌تیکی تر دروست ئه‌بیته‌وه ئه‌ویش له‌ناو ئه‌چیّ ده‌وله‌تیکی تریش دروست ئه‌بیته‌وه ئه‌وه (ملك عبدالعزيز) ی باوکی ئه‌وه (سعود و فيصل و خالید و فهد و عبدالله) ئه‌ئه‌مانه‌ی که ئیستا نه‌ن ! دروستی ئه‌کاته‌وه ناوی ئه‌نی الملك العربيه سعوديه له‌ساله‌کانی (۱۹۳۲) یانی به‌سیّ مه‌رحله‌یا ئه‌وه ده‌وله‌ته رویشته‌وه به‌رکه‌تترین وه‌راست‌ترین ده‌عوه له‌کاتی ده‌عوه‌ی شیخ (محمدي کوری عبدالوهاب) دا بوه که‌ئه‌وه‌ی تیدا ژیاوه ئه‌ما له‌دوا‌یدا ده‌وله‌تک فیها دخل ئه‌نواع و ئه‌شکال شتی تیډایه له‌وانه له‌واکاته‌دا کی یارمه‌تی ملك (عبدالعزيز) ی داوه بۆئه‌وه‌ی بیته‌وه ناو (حیجان) ئه‌وه‌یه که ئه‌لین ده‌وله‌تی بریتانیا ئیستا که‌ئه‌لین وه‌هابیه‌کان ئینگلیز یارمه‌تی داوون ئینگلیز هیچ په‌یوه‌ندی به‌ ده‌عوه‌ی (محمدي کوری عبدالوهاب) ه‌وه نیه ئاگادار بن (محمدي کوری عبدالوهاب) ده‌عوه‌یه‌کی خاوین وپاکی هیئا وه ده‌وله‌ته‌که به‌وشیوه‌یه به‌رده‌وام بوو هه‌تا ساله‌کانی (۱۲۰۰) سیه‌کان پاشان ده‌وله‌تی دووهم (۱۲۳۴) دروست ئه‌بیّ هه‌تا (۱۲۸۹) پاشان ده‌وله‌تی سیّ یهم (۱۳۱۹) هه‌تا ئیستاش به‌رده‌وامه ئینجا ئه‌م ده‌وله‌تی یه‌که‌مه به‌م شیوه‌یه دروست بوو (محمدي کوری عبدالوهاب) به‌ته‌نها دروستی کرد ده‌عوه‌ک‌ه‌ی به‌م شیوه‌یه کرد (وله فی رسول الله اسوة احسن) که‌ئه‌ویش به‌تاقی ته‌نها

له(مهككه)يه كا ده ستي پيكر د له يه كه وه ! پيغه مبه ر (صل الله عليه وسلم)
خه ديجه ي على بيلال نه بو بكر) ده ي ده ي بوو به و ده وله ته گه وره يه ي كه .

بينمان ئينجا نه وكيتابانه ي كه وا شيخ دايناوه كيتابي :

*أصول ثلاثة.

*كشف شبهات . كه نه مه كيتابيكي زور گرینگه مه نه جی شیخ دهر نه خا له وه ي
كه وا يانی ئاشكرا كړدنې گومانی نه وكه سانه ي كه هه نديك نه ديله يان هيناوه كړدويانه
به به لگه به لگه نيه له حه قيقه تدا شوبه هيه له لايه ن بوته به لگه كه (۱۶)فه صله باسی
نه كه ين ان شاء الله كه چون ئاشكرا كړدنې كه شفی قبريه كان موشريكه كان كه ناوی
ناون موشريك .

له گيرانه وه ژيانی نه م ماموستايه دا دو خاله وئامانجه گرینگه كه مان بيربيته وه
نه ویش نه وه يه هيمه تمان زور بيت وه ترسيشمان نه ميښي .

له باس و بابته ي ژياننامي شیخ(محمدي كوري عبدالوهاب) باسی ژيانه كه يمان
به دريژي كړد وه باسی نه و حاله شمان كړد كه تيايدا ئومه تي ئيسلامی تيدا ژياوه له
شيرك و ضلالت و بت په رستي و قهر په رستي وشه خص په رستي نه وه كه خواي
گه وره پي ناخوشه له شيرك كه روويداوه له و زه مانه ي نه ودا خواي گه وره تجديدي
دينی به و عالمه به ريژه كړده وه ته وحيدی گه رانه ده وه بو ئومه تي ئيسلام سوپاسی
خواي گه وره ده كه ين له سهر گه رانه وه ي به كخوا په رستي .

وه له بابته ي ژيانيدا باسی نه وه مان كړد كه وا له و كه سانه ي كه وا د ژايه تي
شيخ(محمدي كوري عبدالوهاب)يان كړدوه وه كو باسی ليده كه ن يه ك له وانه كه زور
ئيشاره تي پي نه دريژي ل لای دووژمنانی نه و ده وعه يه ي به كخوا په رستيه بريتيه له
براكه ي خوی واته شيخ(سليمانی كوري عبدالوهاب)كه قاضي بووه له كاتي خوی

ئەم پیاووه ته‌بعه‌ن إختلاف هه‌یه له‌لای زانایانی میژوو ئایا گه‌راووه‌ته‌وه له‌ ضلالت و له‌وردوودانه‌ی هه‌یبوه وه‌ یان نا وه‌ ئایا بالفعل ئه‌و نوسره‌ی ئه‌و کیتابه‌ بووه که پێی ئه‌وتری (الصواعق اله‌ فی الرد علی الوهابه‌) ته‌بعه‌ن وه‌کو وتمان میژوو نوسان بو‌ چوونیان ده‌رباره‌ی ئه‌و مه‌وزوعه‌ جیاوازه‌ هه‌یه له‌ئه‌هلی عیلم ئه‌لین به‌لی له‌ بیدایه‌ تا دژایه‌تی کردووه به‌س له‌دوایدا گه‌راووه‌ته‌وه ، به‌لام هه‌شه ده‌لین نا نه‌گه‌راووه‌ته‌وه به‌لکو ئه‌و کیتابه‌ی که‌باسمان کرد ئه‌و دایناوه وه‌ هه‌ندیک زانایان ره‌ئیان وایه که کیتابه‌که‌ خۆی بریتیه له‌ (الفصل الخطاب فی الرد علی محمد بن عبدالوهاب) هه‌ندیکیش ئه‌لین ناوی (الصواعق اله‌ فی الرد علی الوهابه‌) که‌ئه‌مه (سلیمان کوری عبدالوهاب) تالیفی کردوه که ئه‌و پیاووه خۆی له‌ (عوینه) له‌دایک بووه ،

وه‌کو وتمان قاضی (حورمیلا) بوو له‌ (درعیه) ش مردووه له‌ سالی (١٢٠٨ه‌) یانی ئه‌گه‌ر ته‌ماشاکه‌ین له‌دوای شیخ (محمدی کوری عبدالوهاب) به‌چه‌ندی که‌ به‌دوو سال ئه‌و له‌ (١٢٠٦ه‌) ئه‌و له‌ (١٢٠٨ه‌) جا بو‌یه ئه‌مه یه‌کیکه‌ له‌و نوقتانه‌ی که ئه‌و عولمایانه ئه‌لین وانیه ئه‌و کیتابه‌ هی ئه‌و نیه چونکه مه‌سه‌له‌ی بلاوبونه‌وه‌ی ناوی ده‌عوه‌ی وه‌هابی تاخیر تر هاتوو یانی تاخیر تر له‌ ته‌ئریخی وه‌فاتی شیخ (محمدی کوری عبدالوهاب) ئه‌و دووسال دوا‌ی ئه‌و مردووه ئه‌و ده‌عوه‌یه به‌و شیوه‌یه بلاونه‌بو‌ته‌وه پێی بو‌تری ده‌عوه‌ی (الوهابیه‌) هه‌ندیکیش ده‌لین نا دانراوه ده‌ستی ئه‌وه له‌وانه‌یه‌ی که ته‌ئکید ده‌کاته‌وه شیخ (عبدالله بن عبدالرحمن البسامه‌) له‌ کیتابی (العلماء النجد خلا‌ل سته‌ القرون) که‌ سی جزئه که‌ته‌ئکید ده‌کاته‌وه که ده‌لی (سلیمانی کوری عبدالوهاب) هه‌ر له‌سه‌ر ضلاله‌تی خۆی رو‌یشته‌وه و په‌شیمان نه‌بو‌ته‌وه ، به‌لام یه‌کی که‌ له‌ وماموستایانه‌ی که‌ ریساله‌ی ماجستی‌ری نوسیوه‌ته‌وه ناوی شیخ (محمد السکاکی‌ر) ئه‌دیه‌کانی شیخ (عبدالله بسامه‌) به‌مناقشه‌ و به‌ره‌د بحس ئه‌کات و ئه‌لیت له‌ریساله‌که‌دا (ئه‌لی به‌لی گه‌راووه‌ته‌وه له‌و ضلاله‌تانه‌ی که هه‌یبوه)^{١٢} ئه‌مه‌ش دووشت بوو له‌وبابه‌تانه‌ی که‌ باسمان کرد ، که گه‌راووه‌ته‌وه .

^{١٢} : محمد بن عبد الوهاب ومنهجه في الدعوة . ص: ١٢٦

نیمه له‌بابه‌تی پېښو باسمن کرد که له‌سهر ئه‌ساسی قولی ئه‌و علمایانه‌ی که ئه‌لین ئه‌مه ئیفترایه ئه‌م کیتابه به‌دهم ئه‌وه دروست کراوه هی شه‌خصیک بوه ناویان لیّ ناوه ، هه‌ندیك ده‌لین هی خویه‌تی هه‌ندی‌کیش ده‌لین هی خویه‌تی به‌لام له‌سهره‌تاوه وابوو دوا‌ی په‌شیمان بوو‌یته‌وه وه‌هه‌ندی‌کیش ده‌لین هه‌ر په‌شیمان نه‌بوته‌وه ، لی‌ره نیمه قه‌ولیک ده‌هینین له قه‌ولی ئه‌و عوله‌مایانه‌ی که باسی گه‌رانه‌وه و نه‌گه‌رانه‌وه ده‌که‌ن که کیتابیکی زور نایابه کیتابی (دعوی الموناوین لدعوت شیخ محمد بن عبدالوهاب أرض ونقد)^{۱۲} له‌و کیتابه‌دا که کیتابیکی زور نایابه که یه‌کیکه له‌و کیتابه‌نه‌ی که پی‌ویسته طال‌بی عیلم بی‌خوینیته‌وه زور ئیستفاده‌ی لیّ ئه‌بینی کیتابه‌که بو‌خوی که ده‌لیّ (دعوی الموناوین) یانی ئه‌و ده‌عوه‌یه‌ی که‌وا دوژمنانی شیخ (محم‌دی کوری عبدالوهاب) که یان با بلین ئه‌و ده‌عاوانه‌ی که تقدیمان کردوه درژی ده‌عوه‌ی شیخ (محم‌دی کوری عبدالوهاب) که ده‌لین مو‌فتره‌یاته‌کانی یانی ئه‌وشتانه‌ی که‌وا هه‌لی به‌ستوه یاخود شو‌بو‌هاته‌کانی یاخود ئه‌وشتانه‌ی که ئی‌حترازی لی‌گیراوه له شیخ (محم‌دی کوری عبدالوهاب) له وکیتابه‌دا که شیخ (عبدال‌عزیز) هه‌مووی به‌یان ئه‌کاتوو باسی ده‌کات له موقه‌دیمه‌یه‌ک و له‌تمهیدیک و له سیّ باب و خاتیمه‌یه‌کدا ، .

له‌ته‌مهیده‌که‌دا باسی شیخ (محم‌دی کوری عبدالوهاب) ده‌کا پاشان باسی موئه‌له‌فاتی ئه‌وکه‌سانه‌ی ئه‌کا که‌وا دووژمنانی شیخ (محم‌دی کوری عبدالوهاب) ن ، ئه‌مه یان زور گرینگه ! تو ئه‌بی ئاگاداری ئه‌و کیتابه‌نه‌ی که‌وا درژی‌ته‌ی منه‌جه‌که‌ی کردوه ده‌عوه‌که‌ی کردوه بزانی چیاو نویسه‌وه بوئه‌وه‌ی شو‌بو‌هات و ضلالتی ئه‌وانه بخوینیته‌وه چونکه ئه‌وه به‌دریژی ئه‌و ته‌مه‌نه یان به‌دریژی دوا‌ی شیخ (محم‌دی کوری عبدالوهاب) له‌زه‌مه‌نی ئه‌ویشه‌وه هه‌تا ئیستا کتوب و ریسائیل ته‌لیف ئه‌کرئی درژی ئه‌و ده‌عوه‌یه ! که ئیستا له‌و کو‌تایانه‌دا چه‌ند جار ته‌بعه‌یی چی ئه‌کریته‌وه (فقه‌ الوهابیه) هه‌تا کراوه به‌ کوردیش و بلاو کراوه‌ته‌وه له‌ناو خه‌لکه‌کان کیتاب زور

^{۱۲} ریسال‌ی ماجستیری دکتور: عبدال‌عزیز بن محمد بن علی ، هیئته‌ تدریسه‌ له‌ قسمی عقیده‌ له‌جامیعه‌ی ئیمام محمد کوری سعود صالح .

زوره يانی بلین له‌سه‌ته‌ها تیّ ئه‌په‌رینی دژی ده‌عوہی (محمدی کوری عبدالوهاب) نه‌و کیتابانه‌ی ئه‌بی تو شاره‌زا بی کی ته‌ئلیفی کردوه له‌کوئی بووه ته‌بعن ته‌ماشا ئه‌که‌ین ده‌عوه‌که الحمدلله چونکه ده‌عوه‌یه‌کی عالمی بووه له‌همو عالمی ئیسلامیدا خه‌ک له‌نیوان دووکه‌سدا بوون یان قبولیان کردوه و الحمدلله گه‌راونه‌ته‌وه بو ده‌عوہی توحید یان ئه‌وتا هاتوون ره‌دیان لی داوه‌ته‌وه به‌تایبه‌تی صوفی و ده‌وریشه‌کان و ئه‌وانه‌ی که‌وا ئه‌شعری و صوفی و ئه‌وبابه‌تانه‌بوون دژی ئه‌م ده‌عوه‌یه‌ بوون .

به‌راستی جا له‌و کیتابه‌دا به‌جوانی باسی ئه‌و مه‌وزوعانه ئه‌کا بۆنمونه له‌بابی یه‌که‌مدا باسی ئه‌وه‌مان بۆ ئه‌کات ئه‌لیّ ئه‌وو درۆیانه‌ی که‌ هه‌لیان به‌ستوه گوايه که شیخ (محمدی کوری عبدالوهاب) ادعای پیغه‌مبه‌راتی کردوه ! ئه‌مه ئه‌ده‌ن به‌گوئی خه‌لکیدا بۆئوه‌ی خه‌ک دوورخه‌نه‌وه له‌و ده‌عوه‌ پیرۆزه ده‌عوہی توحید هه‌تا کابرایان وه‌کو (مسلیمه‌ کذاب) لیّ بیّ یان بۆ نمونه ئه‌لین شیخ (مشبه‌و مجسیم^{١٤}) بوه

مشبه‌و مجسیم:

به‌لام ئه‌وه وانیه چونکه شیخ له‌گه‌ل ئه‌وه نه‌بووه به‌لکو وتویه‌تی ته‌نها خوا ئه‌زانی چۆنه بۆیه ئه‌شعریه‌ و تویانه ئه‌مه موجه‌سیمه‌ و تیانه نابی بلیّ ده‌ست ئه‌بی بلیت قودرته‌ رائسه‌ن پییان وتوه (موجه‌سیمه‌) موئه‌ویله‌ش و تیانه ئه‌مانه (موجه‌سیمه‌) ن ئه‌وانه هه‌روه‌ها جه‌ماعه‌تی (موجه‌سیمه‌) ش و تیانه ئه‌وه موئه‌ویله‌ن چونکه وه‌کو ئه‌وان ناهینه‌ سه‌ر قه‌ناعه‌تی ئه‌وان تاوه‌کو بلین ده‌سته‌که‌ش ده‌ستی خوايه .! دائیمه‌ن ئه‌هلی سوننه له‌نیوان دوو طائفی بدعیدا یه ئه‌وانه‌ی غلویان هه‌یه وه ئه‌وانه‌ی تقصیریان هه‌یه .جا ئه‌وه‌یان به‌شیخ وتوه شیخ (محمدی کوری عبدالوهاب) هه‌روه‌کو علمای زانایانی زوو له‌مه‌سه‌له‌ی (أسماء صفیات) به‌یانی

^{١٤} یانی سیفاتی خوائ تعالی مشبه‌و تجسیم ئه‌کا ئه‌لیّ خوا ده‌ستی هه‌یه ئاگادار بن شیخ وائالی نالیّت ده‌ستی وه‌کو ده‌ستی ئیمه‌یه ! به‌لام موشبه‌ه و جسیمه ئه‌لین ده‌ستی هه‌یه وه‌کو ئیمه‌ به‌لام سه‌له‌فی صالح ئه‌لین نازانین چۆنه . موفویضه ئه‌لی نازانین ماناکه‌ی چیه وه موجه‌سیمه ئه‌لی نازانین شیوه‌که‌ی چۆنه . به‌لام ئه‌هلی سونه ئه‌لی ماناکه‌ی نازانین به‌لام نازانین چۆنه شیوه‌که‌ی

عقیده‌ی خوی کرده له‌سهر مهنه‌جی ئه‌هلی سوننه و جه‌ماعه بوو صه‌حابه و تابعین !

ئینکاری که‌راماتی اولیاء :

ته‌بعن هیچ کاتیک هیچ که‌سیک نیه عقیده‌ی ئه‌هلی سوننه و جماعه بی ئینکاری که‌رامه‌تی اولیاء بکات به‌س ئینکاری درۆ و ده‌له‌سه‌کانی ئه‌و خه‌لکه ئه‌که‌ین که به‌ناوی شه‌عه‌ذهو جادو سحیر بازی و یارمه‌تیدان پیلانی شه‌یتانه‌وه بۆیان ئه‌کا ئه‌لین ئه‌وه که‌رامه‌ت نیه نه‌که که‌رامه‌ت بلین که‌رامه‌ت نیه ، ناوه‌الله که‌رامه‌ت هه‌یه ! ئه‌وه‌تا قورئانی پیروژ باسی که‌رامه‌تی (مریم) مان بۆ ئه‌کا ! باسی که‌رامه‌تی (أصحاب الکهف) مان بۆ ئه‌کا باسی چه‌نده‌ها که‌رامه‌تی ترمان بۆ ئه‌کا ، باسی که‌رامه‌تی ئه‌و پیاو چاکه‌مان بۆ ئه‌کا که له‌سوره‌تی (یس) که کاتیک خوی قبولی کردبی به‌شه‌هید و کوشتیان و خوی تعالی له‌وقورئاندا باسی که‌رامه‌تی ئه‌ومان بۆ ئه‌کات که‌وا چۆته به‌هه‌شته‌وه و وتو ویژده‌که‌ی ئاشکرایه ، یان باسی که‌رامه‌تی ئومه‌تی پیغه‌مبه‌ر(صل الله علیه وسلم) که‌چه‌نده‌ها که‌رامه‌ت له‌صه‌حابه‌وه ده‌ر که‌وتوه به‌لام ادعا‌کردنی ئه‌وه‌ی که‌وا شه‌یتان شتی‌ک بۆ ئینسانه‌کان ئه‌کا و ناوی بنی‌ت که‌رامه‌ت ئه‌وه که‌رامه‌ت نیه ! . له‌سه‌رووی هه‌موویانه‌وه ده‌جال چی ناکات زیندوو ئه‌مرینی و زیندووی ئه‌کاته‌وه باران ئه‌بارینی و زه‌وی سه‌وز ئه‌کا ئه‌مانه هیچی که‌رامه‌ت نین ئه‌مانه هه‌مووی جادوو گهرین که‌واته ئه‌بی جیاوازی بکه‌ین له‌نیوان اولیای رحمان و اولیای شه‌یتان ! .

* اولیاء رحمان : که‌راماتیان هه‌یه .

* اولیاء شه‌یتان : جادو و سحیر شعبذه و شعوزه و دجل و خورافیاتیان هه‌یه .

له‌لایه‌نی ئیمان‌ه‌وه شیخ(محمدی کوری عبدالوهاب) ئیمانی به‌ودجه‌ل و ئیمان‌ه نیه . ئه‌لی ئه‌مه له‌کی دیت له‌خزمه‌ت کردنی شه‌یتانه‌وه یه خزمه‌تی شه‌یتان که کوفر به‌خوا بکه به‌وه خزمه‌ت ئه‌کا (که‌رامات)^{۱۰} . پاشان جادو گهران و سحیربازان

^{۱۰} : شتی‌که که له‌عاده به‌ده‌ره به‌لام خوا له‌سهر ده‌ستی برواداریکا ده‌ری ئه‌هینی که‌سیکی به‌ته‌قوا وه ئه‌و که‌سه‌ش نایه‌ت ادعای که‌رامه‌ت بکا

ئوانه‌ی که به‌ناوی مه‌شایه‌خ ئه‌وبابه‌تانه‌وه دین شېرک و ضلالت ئه‌که‌ن پاشان شتیک روو ئه‌دا وه‌کو امری خالق ئه‌لین شه‌وه‌ذهی شیخ غه‌یر لیعاده‌یه به‌لام ئه‌و خالق لیعاده‌یه به‌سهر ده‌ستی که‌سیکایه که‌وا تابعه به‌شه‌یتان شه‌یتان بوی ئه‌هینی ئیمانمان نیه که‌شیره‌که‌ی له‌زگی ئه‌چیتته ده‌ری نازانیم چی ئه‌کا و چی نا‌کا له‌وبابه‌تانه ئیمه ئه‌لین دجال شه‌خصه‌که ئه‌کات به‌دوو‌که‌رت‌ه‌وه له‌نیوانیان ئه‌روات و دیت یانی تو له‌به‌ر ئه‌وه ئه‌بی بلیت واللّه که‌رامه‌ته ! نه‌خیر که‌واته ئه‌بی جیایی بکه‌ینه‌وه ئه‌وبابه‌تانه جا ئه‌وه یه‌کیکه له‌وشتانه‌ی که‌وا ئینکاری کراوه له شیخ(محمدی کوری عبدالوهاب) که‌گوايه مه‌وزوعی که‌رامه‌ت ئیمانی پی نه‌بووه ئه‌وش ئه‌ده‌نه پال ئه‌وکه‌سه‌ی که‌وا موحد و یه‌کخواپه‌رسته عقیده‌ی ئه‌هلی سوننه و جماعه‌ی هه‌بی پی ئه‌لین ئه‌مانه بر‌وایان به‌که‌رامات نیه ، نه‌خیر بر‌وامان به‌که‌رامات هه‌یه به‌س که‌رامه‌تی اولیایی رحمان نه‌ک اولیایی شه‌یتان .

به‌کافر کردن وقیتال:

یانی (محمدی کوری عبدالوهاب) کاتی خوی خه‌لکی کافر کردوه شه‌ری له‌گه‌ل خه‌لکدا کردوه (محمدی کوری عبدالوهاب) که‌خه‌لکی کافر کردوه به‌لاش ئه‌مه‌ی نه‌کردوه کافر کردن و تمان له‌سهر دووبه‌شه :

۱: کافر کردن به‌ناخه‌ق.

۲: کافر کردن به‌حه‌ق.

کافر کردن به‌ناخه‌ق ئه‌وه‌یه که‌موسلمانیک که‌وتوته تاوانیکی گه‌وره و به‌هویه‌وه کافری بکه‌ی ! موسلماننه ئیمانداره تاوانی گه‌وره‌ی کردوه زینای کردوه قه‌تلی کردوه درویی کردوه ریبای خواردوه ئه‌لین واللّه ماده‌م ئه‌وه‌ت کرد کافری نه‌خیر قورئانی پیروژ به‌وانه نالیت کافر ئه‌لی گونا‌هی گه‌وره‌یان کردوه ئه‌مه ئه‌سلیکی خه‌وارچه به‌لام کابرایه موشریک بی بلی (یارسول الله ، یاعبدالقادر) په‌نا ئه‌گرین

به‌خوا بچی له‌غیری خوا اولیا دابنې بۆخوویی ئەمەیه که کافری کردوه ئەمانه ئەو ئوموره‌ی ظاهرین که‌شیخ (محمدي کوری عبدالوهاب) هیچ کاتیک راناوه‌ستی ئه‌ته‌کفیر کردنی ئەوجۆره که‌سانه چونکه مه‌سله‌که خوای تعالی له‌قورئاندا مه‌سله‌کی قورئانه . مه‌سله‌کی پیغه‌مبه‌ره (صل الله علیه وسلم) مه‌سه‌له‌کی صحابه و تابعین بوه ئەو پیغه‌مبه‌ر(صل الله علیه وسلم) قیتالی نه‌کرد ؟! ئەو پیغه‌مبه‌ر(صل الله علیه وسلم) له‌گه‌ل کیدا قیتالی کرد ! له‌گه‌ل که‌سیکدا بوو که‌وا که‌عبه‌ی خزمه‌ت ئەکرد ! که‌عبه‌ی ته‌عمیر ئەکرد ریزی له‌حاجی ئەنا رۆژوویان ئەگرت حه‌جیان ئەکرد ئەو ئەوانه‌ش برۆیان به‌خوا هه‌بوو به‌لام شیرکیان کردوه له‌به‌ر ئەوه شیرک هیچ کاتیک قبول نه‌بوه یه‌ک ده‌لیل بینه له‌سه‌ر ئەوه‌ی صحابه‌یه‌ک شیرکی کردبێ دوو رۆژ رۆیشتبێ با دووسه‌عات رۆیشتبێ پیغه‌مبه‌ر (صل الله علیه وسلم) ئاگای لی بێ پی نه‌لی موشریک یان یه‌ک هه‌دیسم بۆ به‌ینه‌وه ؟! ..

کاتیک که صحابه‌کان تازه موسلمان ببوون وتیان دره‌ختیکمان بۆ دیاری بکه کاتیک صیلاحه‌کانی پی هه‌لواسین بۆ ئەمه پیغه‌مبه‌ر ریگه‌ی دان (صل الله علیه وسلم)؟ به‌س موجه‌رد سوئالیک و داواکارییه‌ک بوو ! فه‌رمووی ئیوه ئەوه‌تان وت که‌وا که‌سامری به‌موسای وت که‌وا إلهیکمان بۆ دابنې علماء ئەلین خۆنه‌یان کرد جا ئەبێ ئاگادار بین هیچ سه‌حابه‌یه‌ک نیه له‌و سه‌حابانه له‌زه‌مه‌نی پیغه‌مبه‌ر(صل الله علیه وسلم) نوێژیکیان ته‌رک کردبیت یاخود شیرکیکیان کردبیت ئەگه‌ر کردوویانه وه‌ره بابزانم پیغه‌مبه‌ر هه‌لوئیستی چۆن بوه له‌گه‌لیاندا (صل الله علیه وسلم)؟! .

که‌واته مه‌وزوعی شیرک هه‌ر که‌سیک بکه‌وێته شیرکه‌وه ئەبێ به‌موشریک خوای گه‌وره له‌قورئاندا باس ئەکا هه‌تا به‌پیغه‌مبه‌ر ئەلی (صل الله علیه وسلم) به‌هه‌موو پیغه‌مبه‌رانیش ئەلی ئەفه‌رمووی : ئەگه‌ر بیت و تۆ شه‌ریک په‌یا بکه‌یی بۆخوا هه‌موو عه‌مه‌له‌کانت ئەروا ! وه به‌پیغه‌مبه‌رکانیتر ئەلی ئەگه‌ر ئەوان شه‌ریکیان کردبا هه‌موو عه‌مه‌له‌کانیتریان ئەرۆیشت ! یانی هه‌رچی عیباده‌ت له‌نوێژ و زه‌کات و رۆژوو حه‌ج و هه‌رچی عیباده‌تیک هه‌یه هه‌مووی به‌شیرک ئەروات شیرک کاتیک هاته ناو عه‌مه‌له‌وه هه‌مووی به‌تال ئەکات ئەوه خوا فه‌رموویه‌تی له‌قورئاندا که‌واته شیخ

(محمدي كورى عبدالوهاب) خو له خوځويه وه خهلكى موشريك نه كړدوه ! ئه وه مه سله كى خواى تعالى يه (وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّن يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَنْ) ^{١٦} (لَيْتَ أَشْرَكَتَ لِيَحْبِطَنَّ عَمَلُكَ) ^{١٧} (إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ) ^{١٨} .

دواى مه وزوعى قيتال قيتاليش ئه كړي ته بهن كاتيک كه تو دسه لات و توانات هه بوو پيغه مبه ر(صل الله عليه وسلم) كه دسه لات و تواناي هه بوو قيتالى كرد ، ئه بى له دواى ئه ويش هه ركه سيك هات دسه لات و تواناي هه بوو خواى گه وره ئه مري كړدوه به قيتال و به جيهاد ئه گهر نه يكهى نابى خواى گه وره ئه فهرموويى (فَقَاتِلُوا أَمَّةَ الْكُفْرِ) ^{١٩} خواى گه وره ئه فهرموويى (يَتَأْتِيهَا النَّبِيُّ جِهَادِ الْكُفَّارِ وَالْمُنَافِقِينَ وَاعْلَظْ عَلَيْهِمْ وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَنِشْ الْمَصِيرُ) ^{٢٠} كاتيک كه تو دسه لات هه بوو ئه بى بيكهى به لام ئه م قيتاله له دواى ئاگادار كړدنه وه يه ديت !

ته كفيري كافر ئاگادار بوونه وهى ناويت به كوفرى ئاشكرا نه ك به كوفرى شارواه (خفى) ئه وانه زور كه م كه س ليكى جيا ئه كه نه وه شيخ الاسلام (ابن تيمه و ابن القيم و محمدي كورى عبدالوهاب) هه تا علماءى نجدى هه موويان له سهر ئه وهن مه وزوعى به كافر كردن له گهل مه وزوعى ته عزيز دان دوومه وزوعن ئه بى ليكيان جيا بكه ينه وه . يانى بو نمونه كه سيك ئه كه ويته ناو كوفره وه كوفره كه ئاشكرا بى پيى كافر ئه بى به س ئايه راسته وخو عقوبه ئه دريى ! نه خير استتابه ئه كړي داواى لي ئه كريت كه بگه ريت هه ئه گهر نه گه رايه وه ئه وكاته قيتالى له گهل ئه كړي به س ئه وكاته پيى ئه لين كافريشه و تعزيبيشى ئه دهين پيش ئه وه كافر بوه ! كه خواى گه وره ئه فهرموويى (وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّى نَبْعَثَ رَسُولًا) ^{٢١} علماء ئه فهرموون خو خواى گه وره نه يوتوه (وما كنا مكفيرين) ئيمه كافرى ناكهين هه تا رسولى نه نييرين نا ئه وهى كه وت بيته شيركه وه كه واته پيغه مبه ر(صل الله عليه وسلم) كه بو ئومه تى خو هات بو (ئه بو جهل) و ئه وانه هات (ئه بو جهل) موسلمان بوو؟! (ئه بولهب) موسلمان بوو !؟

^{١٦} :سورة الأحقاف آية : ٥

^{١٧} :سورة الزمر آية : ٦٥

^{١٨} :سورة القمان آية : ١٣

^{١٩} :سورة التوبة آية : ١٢

^{٢٠} :سورة التوبة آية : ٧٣

^{٢١} :سورة الإسراء آية : ١٥

نه خیر ئه وانه موشريك بوون بۆ ئه وان هات ئینجا پیی وتن که پیی وتن له کاتی بی دهسه لاتیدا اقامه حوجهی له سهر کردن له کاتی دهسه لاتداری له مه دینه دا شهرى له گه لدا کردن ئه م بابه ته زۆر ورده ئه بی ئاگا دارى بین مه سه له ی به کافر کردن شتی که مه سه له ی به تعزيب دان شتی کی تره .

یانی که تو کافری ئه که ی له بهر ئه وه ی که وتۆته ناوشیر که وه به لام دهسه لاتت هه بی استتابه ی ئه که ی داوای تهوبه ی لی ئه که ی ئه گهر گه رایه وه باشه نه گه رایه وه لی ئه ده ی ئه ی کوژی ئه گهر دهسه لات و دهوله ت هه بی واتا ! هه ورده ها ئه نبیا ورسولیش که هاتون هه ر به م شیوه یه هاتون .

ئینجا ئه وان ئه لین گوایه که وا (محمدی کوری عبدالوهاب) خه لکی به کافردانا وه وه هه روه ها خه لکی ته کفیر کردوه قیتالی له گه ل خه لک کردوه ئیمه ش ئه لین ئه ی چی بکا دابنیشی هه ر ئه و خه لکه له شریک و ضلاله تدا بن والله جاهیله هه تا رۆژی خۆیدا دیت ! خو پیغه مبه ر وای نه کرد (صل الله علیه وسلم) پیغه مبه ر (صل الله علیه وسلم) له مه ککه و مه دینه دانیشته بلی والله خه لک کافر نیه ! نه زانن ! خوی نه یوت خه لک نه زانن به نه زانین عوزریان بداتی خوی تعالی چه ند جار باسی نه زانین ی کو فرمان بۆ ئه کا ئه فه رمووی (إِنَّهُمْ إِلَّا كَالْأَنْعَمِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ سَبِيلًا)^{۲۲} که واته خۆ خه لکی ئه و کافرانه ی که خوا به کافری کردن ئه وه تا خوا خوی ئه لیت زۆربه ی زۆری له حیوانیش که متر بوون ئه مه مه نعی ئه وه ی نه کردوه که به کافر بکری (لَهُمْ قُلُوبٌ يَعْقُلُونَ بِهَا)^{۲۳} باشه که ماده م لایعقولونه بۆچی کافری که ی نا والله کافره چۆن ئه و (يَعْقُلُونَ بِهَا) مه به سستی چیه ئایه حوجهی چوه به رده م یان نه چوه به رده م ئایه که وتۆته شیر که وه یان نا اقامه حوجهشی له سهر کراوه یان نا که واته دوو کافرمان هه یه :

۱: کافری که وا معزه ب نیه .

۲: کافری که وا معزه به .

^{۲۲} :سورة الفرقان آية : ٤٤
^{۲۳} :سورة الحج آية : ٤٦

جا شیخ (محمدی کوری عبدالوهاب) له‌دوای ئاگادارکردنه‌وه هجومی کردوه ئاگادارین ! کاتی‌کیش ئه‌لی که‌س کافر ناکه‌م تکفیری معین مه‌به‌ستی پی ئه‌وکافره‌ی که‌تعزيب ئه‌دری ئاگاداربه زور که‌س ئه‌و نوقته‌یه‌ی لی تیک ئه‌چیت ! که‌ئه‌لی کافری ناکه‌م إلا له‌دوای إقامه حوجه نه‌بی مه‌به‌ستی ئه‌و کافر کردنه‌یه که‌ته‌عزيبی له‌گه‌لدایه که‌قیتالی له‌گه‌لدایه یانی هه‌لناکوتمه سهر که‌سیک که‌پیم نه‌وتبی ریساله‌ی ناردوه له‌کاتی‌کداله‌گه‌ل (محمدی کوری سعود) دا بوه ئه‌میری (درعیه) بووه ریساله‌ی ناردوووه بۆ هه‌موو ته‌وائیفه‌کان و هه‌موو خه‌لکه‌کان و هه‌موو ئه‌ماره‌ته‌کان و هه‌موو ئه‌وانه‌ی ده‌ورو به‌ری ئاگاداری کردوونه‌ته‌وه جا زور هه‌بووه هاتوه له‌گه‌لیا وه هه‌ش بوه نه‌هاتوه (حورمیلا) نه‌هات له‌گه‌لی قیتالی کردن ئه‌و کاته له‌لای خه‌لکی وتیان له‌موسلمانان ئه‌دا ئه‌وه‌تا نوێژ ئه‌کا و روژوو ئه‌گرن و ئه‌یان کوئی یانی موسلمانان به‌کافر ئه‌زانئ که‌سانیکي زور به‌هوی تی نه‌گه‌شتنیان بۆ ئه‌م بابته‌ته‌که‌وتنه‌ته‌عنه‌ لی‌دان له‌ شیخ (محمدی کوری عبدالوهاب).

باشه با پرسیاریک بکه‌ین ئه‌و ریساله‌ی نارد وه‌ک چۆن پیغه‌مبه‌ر(صل الله علیه وسلم) ریساله‌ی نارد بۆ (کیسرا) ئاگاداری کردنه‌وه ئه‌و ریساله‌یه‌ی إقامه حوجه‌یه له‌سه‌ریان دوای ئه‌وه ئه‌گه‌ر نه‌گه‌رینه‌وه قیتال ئه‌کرین ئایه پیش ئه‌وه (کیسرا) کافر نه‌بوو ! پیش ریساله‌که ئه‌ی دوای ریساله‌که حوجه‌ی نامینی بۆ ئه‌وه‌ی تعزيبیش بدری له‌دولیا و له‌قیامه‌ت ! ئه‌مه‌یه مه‌وزوعه‌که زورموهیمه ئه‌م نوقته‌یه .

جا ئه‌وه کیشه‌کان که له‌سه‌ر شیخ (محمدی کوری عبدالوهاب) علی ساس کوئه‌بیته‌وه و خه‌لکی تی ناگات که‌که‌سانیک تی نه‌گه‌یشتون رأسه‌ن ئه‌چن برپایان پی ئه‌که‌ن که‌گوايه که‌خه‌لکی کافر کردوه کابرا نوێژ ئه‌کا چۆن کافری ئه‌که‌ی ! ده‌باشه کابرا نوێژی کرد جوینی به‌خوادا ! جوینی به‌ پیغه‌مبه‌ر دا (صل الله علیه وسلم) کابرا نوێژی کرد وتی (یارسول الله ، یاعبدالقادر) کابرا نوێژی کرد هات نواقضی ئیسلامی له‌خویدا کرد ئه‌ی کیتابی (ریده)^{٢٤} له‌ناو فقهی ئیسلامیدا باسی

^{٢٤}: هه‌لگه‌رانه‌وه‌یه له‌ئیسلام .

چی ئەکا هەتا ٤٠٠ خالّ باسی ریدە ئەکات . کە ئەگەر ئەو بەکە ی مرتد ئەبێ وە کافر ئەبێ ئەمە بە لاش نوسراوە ئەوشتانە .

توہ سولی حەرام کردوہ :

توہ سول شەری هە یە و ناشەری هە یە بە تفصیل باسی هەمووی ئەکەین إن شاء اللّە یان لەو وشتانە إستشفاع بە پیغەمبەر (صل اللّە علیہ وسلم) کە داوای ئەوہ ی لێ بکری شەفاعەتمان بۆ بکا ! شەفاعەت دیارە چەندین جار باسمان کردوہ شەفاعەتی دروست کامە یە وە شەفاعەتی نادروست کامە یە ! ئیستا تۆ داوا لە پیغەمبەرکە ی (صل اللّە علیہ وسلم) گەر پیغەمبەری خوا (صل اللّە علیہ وسلم) لە ژیا ندا بێ داوای شتیکی لێ بکە ی دروستە ، بەلام کاتی کە ئەمری تۆ ئەبێ داوا لە خوای تبارک وتعالی بکە ی ئەبێ بلی خوا یە ئەو پیغەمبەرم بۆ بکە ی بە شەفیعی نابێ بلی (یارسول اللّە) شەفیعم بە ئەگەر تۆ ئەمە بکە ی بە خالّ بە سەر شیخ (محمەدی کوری عبدالوهاب) ئەوہ نصی قورئانی پیروژە کە خوا ئەفەرمووی : ئەگەر عەبدەکانم لە منی پرسی من نزیکم ئەگەر داوا لە من بکەن من وە لامیان ئەدەمەوہ .

*روخاندنی قوبە و بینا و قەبرەکان :

دەباشە پیغەمبەری خوا (صل اللّە علیہ وسلم) (علی کوری ئەبێ تالیب) ی نەنارد وە (علی کوری ئەبێ تالیب) کەسانی تری نەنارد بۆ ئەوہ ی کەوا هەر قەبریک ببینن بەرزبوویتەوانی بیروخیئن لەناوی بەرن بۆ ئەوہ ی شیرک و ضلالەت دروست نەبێ ئەمە ریگە ی پیغەمبەرنیە (صل اللّە علیہ وسلم)! حەدیسەکان موجود نیە هەلبەستنی قەبرکە ی جائیزە قوبە ی دروست کردن لەسەرە قەبرکە ی جائیزە !؟ وە هەمو ئەبیّتە وەسیلی شیرک .

تقسیم توحید :

ره‌خنه‌یان لی‌گرتوه چۆن توحید هه‌ر ئه‌و توحیده‌یه که تۆ بلی‌خوا ئیمه‌ی دروست کردوه توحیدی ربوبیه‌ت نه‌خیر توحید له‌قورئاندا به‌استقراء به‌تتبوع به‌گه‌ران به‌داوی ئایه‌ته‌کاندا ته‌ماشا بکه‌ی توحیدی ربوبیه‌ت مان هه‌یه الالهیه‌تمان هه‌یه وه‌أسماء صیفات مان هه‌یه علماء هه‌یه ئه‌لی‌توحیدی (صلبی و خبری) وه‌هه‌شه له‌علماء ئه‌لی‌ (ربوبیه‌ت وه‌الالهیه‌ت وه‌أسماء صیفات) هه‌ندی‌علماء هه‌یه ئه‌لی‌توحیدی (اعتقادی و عملی) ئه‌م تقسیماتانه له‌لای ئه‌هلی عیلم واریده شتیک نیه شیخ (محمدي کروی عبدالوهاب) له‌خۆیه‌وه هینابیتی .

داوا کردن له‌مردوو:

ته‌بعن نابی‌داوا بکری له‌مردوو خوی تبارک و تعالی له‌قورئاندا دعای کردوه به‌عباده‌ت پیغه‌مبه‌ر (صل الله علیه وسلم) ئه‌فه‌رموی (أدعَاء هو العباده)^{٢٥} عبادته‌ت چۆن بۆ مردوان ئه‌کری؟! تۆ ئه‌بی‌داوا بۆ ئه‌وان بکه‌ی نه‌ک داوا له‌وان بکه‌ی! پیغه‌مبه‌ری خوشه‌ویست (صل الله علیه وسلم) ئه‌لی‌ (من سأل هی وسیله حلله شفاعه)^{٢٦} ئه‌و له‌ئیمه‌ داوا ئه‌کا داوام بۆ بکه‌ن نه‌ک ئیمه‌ داوا له‌و بکه‌ین به‌عکسه‌وه ده‌ی موسلمانان هه‌موو باته‌ماشا بکه‌ین هه‌موو بانگی‌نالی‌ (اللهم رب هذه دعوة تام وصلاة قائیمة ئاتی محمد الوسيلة والفضيلة)^{٢٧} کێ‌دوعا بۆ کێ‌ده‌کا له‌و دوعایه‌! ئیمه‌ دوعا بۆ ئه‌و ئه‌که‌ین! پیغه‌مبه‌ر ئه‌فه‌رموی (صل الله علیه وسلم) ئه‌وی دوعا بۆ من بکا شه‌فاعه‌تی من بۆ ئه‌وه .

شیخ (عبدالعزیز بن محمد بن علی) ئه‌لی‌ (حول مسألة هل رجع الشيخ سليمان عن ضلالاته وانضم إلي هذه الدعوة أم بقي مصرًا على ذلك العداء؟)^{٢٨} ئایه به‌رده‌وام

٢٥

٢٦

٢٧

^{٢٨} دعاوي المناوين لدعوة الشيخ محمد بن عبدالوهاب :ص: ٤١

بووه له‌سهر ئه‌وه (بکثر من الأدلة عدم صحة رجوع الشيخ سليمان)^{٢٩} ئه‌لی نه‌گه‌راوه‌ته‌وه هه‌ر به‌رده‌وام بووه ئا بۆ لی‌ره‌دا ئه‌مه باس ئه‌که‌م چونکه نه‌یاران دوژمنانی ده‌عوه‌ی شیخ (محمدي کوری عبدالوهاب) یه‌ک له‌وشتانه‌ی که زۆر دلیان پی‌ خو‌شه ئه‌وه‌تا براکه‌ی خو‌یه‌تی ره‌دی لی‌داوه‌ته‌وه ! باسی ئه‌وه‌مان بۆ ئه‌کا ئیستا شیخ ئه‌لی (وقد تعقب الأستاذ محمد الساکر أدلة البسام بالمناقشة والرد ، كما في رسالته)^{٣٠} شیخ (محمد الساکر) ئه‌دیله‌کانی شیخ (البسامه‌ی هی‌ناوه و ره‌دی داوه‌ته‌وه وتویه‌تی نه‌خیر وانیه^{٣١}

دوو تائی‌فه‌مان هه‌یه بابینه سهر تعلیقی شیخ (عبدالعزیز) بزانی چي ئه‌لی له‌سهر ئه‌م مه‌سه‌له‌یه

ئه‌لی (ولیس المقام هاهنا مقام نفصل مقارنة بين أدلة الطرفين)^{٣٢} لی‌ره باسی ئه‌وه ناکه‌ین ئه‌و وای وت ئه‌و وای وت هی کامیان راسته به‌لام (وإنما الذي يهمنا أن نذكر- بما قاله صل الله عليه وسلم : من بطأ به علمه لم يسرع به نسبه . رواه مسلم)^{٣٣} هه‌دیسێ‌کمان هه‌یه پی‌غه‌مبه‌ر ئه‌فه‌رموو‌ی (صل الله عليه وسلم) (هه‌رکه‌سی‌ک عمه‌لی صالحی له‌گه‌ل خویدا نه‌هینی له‌روژی قیامه‌ت نه‌سه‌به‌که‌ی إستفاده‌ی پی‌ ناگه‌یه‌نی . پی‌غه‌مبه‌ر (صل الله عليه وسلم) چي به‌فاطیمه وت وتی بو‌خۆت ئیشکه به‌خوا من هیچ إستفاده‌ت پی‌ ناگه‌ینم له‌روژی قیامه‌ت مه‌لی باوکم پی‌غه‌مبه‌ره یانی ئه‌بی عمه‌لی خۆت هه‌بی ئه‌وه (ئبو له‌ب) له‌پیش هه‌مووشتیک مامی پی‌غه‌مبه‌ربوو (صل الله عليه وسلم) هیچ إستفاده‌ی نه‌ی (والانبياء ثم الصحابة ومن بعدهم من سادات الموحدين ، قد وجدوا في آبائهم أو أبناءهم أو إخوانهم العداوة الشديدة والخصوصة الظاهرة لدعوة الحق الصواب)^{٣٤} ئه‌مه پی‌یان ئه‌لین دلتان به‌وانه خو‌ش مه‌که‌ن ئه‌ی نه‌یارانی ئه‌م ده‌عوه توحید موباره‌که له‌به‌ر ئه‌وه‌ی پی‌غه‌مبه‌ران ئه‌لین (عليهم الصلاة سلام) ئه‌صحابه‌کان ئه‌لین ئه‌وانه‌ی له‌دوای ئه‌و هاتوون له‌گه‌وره

^{٢٩} : عبدالله بن عبدالرحمن البسام له‌کتی‌بی : علمت نجد خيال ستة القرن كه ٣ جؤ له‌مه‌له‌دی یه‌ک له‌لاپه‌ره ٣٠٥

^{٣٠} : دعاوي المناوین لدعوة الشيخ محمد بن عبدالوهاب :ص: ٤١

^{٣١} : لنيل الماجستير - إلامام محمد ابن عبدالوهاب ومنهجه في الدعوة :ص: ١٢٦

^{٣٢} : دعاوي المناوین لدعوة الشيخ محمد بن عبدالوهاب :ص: ٤١

^{٣٣} : دعاوي المناوین لدعوة الشيخ محمد بن عبدالوهاب :ص: ٤١

^{٣٤} : دعاوي المناوین لدعوة الشيخ محمد بن عبدالوهاب :ص: ٤١

موحیده‌کانی زه‌مانی پېښوو ته‌ماشایان کردوه باوکیان دایکیان و کوریان و بریان
 چه‌نده‌ها عداوه‌ی شه‌دیدیان بۆ دروست کردوه له‌گه‌لیان چه‌نده‌ها دووژمنیان
 له‌گه‌لیاندا و له‌ئاستیان نواندوه دژایه‌تی ده‌عوه‌که‌یان کردوه هر له‌پېغه‌مبه‌رانه‌وه
 ته‌ماشاکه‌هه‌تا صالحین و هه‌تا ئاخیریان ئه‌وه پېغه‌مبه‌ر(أبرهیم) باوکی دووژمنی
 بوو یان نا؟! باوکی ئه‌یوت: واللّٰه ئه‌گه‌ر بئ ده‌نگ نه‌بی له‌سه‌ر ئه‌وشتانه‌ واز نه‌هیئی
 ره‌جمت ئه‌که‌م ئه‌وه خۆ باوکیه‌تی؟! نصی قورئانه‌ یاخود نا؟! که‌واته ده‌عوه‌ی
 (إبرهیم) باتله‌ ماده‌م باوکی ره‌دی لیدایته‌وه؟! ئه‌بی وابلین! نابی وابلین هه‌تا
 هه‌ندیك دلی به‌وه خۆشه‌ باوک و براکه‌ی باشبوو (محمدی کوری عبدالوهاب) به‌س
 خۆی خراب بوو! بۆ له‌به‌ر ئه‌وه‌ی وتمان باوکی قاضی بوه ۱۴ سال له‌ (عیونه
) ۱۴ سال له‌ (حوریميله‌) واتا ۲۸ سال قاضی بووه وه‌هه‌تا (سلیمانی) براشی یانی
 له‌بنه‌ماله‌یه‌کی عالیم بوون دلیان به‌وه خۆشه‌ ئه‌لین باوکیشی هه‌تا نه‌مرد
 ده‌عوه‌که‌ی ئاشکرا نه‌کرد له‌ترسی باوکی علی أساس چونکه‌ باوکی ره‌دی لیدایه‌وه
 ! بۆ باوکی ره‌دی لی بداته‌وه‌ گریمان! با دنیا هه‌مووی هه‌لسی پېغه‌مبه‌ر(صل الله
 علیه وسلم) قوره‌یشی هه‌مووی لی هه‌لسا! به‌مامیه‌وه تو سه‌یری بکه‌ (ئه‌بو له‌هب و
 ئه‌بو تالیب) هه‌ردووکی یه‌ك دووژمنیایه‌تی زۆر سه‌ریحی کرد ئه‌ویتر ئه‌گه‌ر چی
 دووژمنیایه‌تییه‌کی سه‌ریحی نه‌کرد به‌لام ئیمانی پېهینا؟ ئه‌بی بلین له‌به‌ر ئه‌وه‌ی
 (ئه‌بو تالیب) ی مامی ئیمانی پېنه‌هیناوه پېغه‌مبه‌ر (صل الله علیه وسلم) ده‌عوه‌که‌ی
 به‌تاله ئه‌مه‌ وانیه‌ ئه‌وه (نوح) ژنه‌که‌شی و کوره‌که‌شی ئیمانی پېنه‌هینا ئه‌وه‌ تا
 (لوط) ژنه‌که‌ی ئیمانی پی نه‌هینا ئه‌سله‌ن پېغه‌مبه‌رمان هه‌یه‌ که‌سی هه‌ر له‌گه‌ل
 نه‌بووه! نه‌باوکی نه‌برای نه‌خوشکی نه‌دایکی نه‌ژنی نه‌هیچ که‌س نه‌قه‌ومه‌که‌ی
 نه‌هیچ له‌وه‌ی له‌ئه‌رزه‌ (والنبي ليس معه أحد)

که‌واته راستیه‌تی و ناراستیه‌تی له‌سه‌ر ئه‌وه‌ نیه‌ واللّٰه که‌ست له‌گه‌ل بئ یان که‌ست
 له‌گه‌ل نه‌بی به‌تایبه‌تی قورئانی پیروژ ته‌ماشاکه‌ ئه‌فه‌رمووی باسی(کحک)مان بۆ
 ئه‌کا ئه‌فه‌رمووی (وَمَا أَكْثَرُ النَّاسِ وَلَوْ حَرَصْتَ بِمُؤْمِنِينَ)^{۳۰} ئه‌گه‌ر تو حرصیشت نه‌بی ئه‌ی

^{۳۰}: سورة يوسف آية: ۱۰۳

(محمد) (صل الله عليه وسلم) له سهر ئيمانيان نه وان ئيمان ناهيئن! كه واته قه‌زيه كه له وه‌دا نيه (وَإِنْ تُطِيعُوا أَكْثَرَكُمْ فِي الْأَرْضِ يُضِلُّوكُمْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ)^{٣٦} نه مرو زور به‌ی زوری خه‌لكی نه‌گه‌ر تو إطاعه‌ی بكه‌ی له‌ئیسلام ده‌رت ده‌كا يان نا؟! ده‌رت نه‌كا! ئايا مانای نه‌وه‌يه كه‌وا ئیسلام به‌تاله! نه‌خير نه‌و ده‌عه‌ويه و نه‌م قسانه زور به‌تالئ! وه‌كو كه‌في سهرده‌ريا و بلقی ئاو وایه و دلّه بؤ‌گه‌نه‌كه‌ی خو‌يانيان پي‌خوش نه‌كهن نه‌م جو‌ره‌كه‌سانه كه‌وا ره‌دی نه‌م ده‌عه‌ويه نه‌ده‌نه‌وه! (فلا عجب أن يوجد ذلك فيمن بعدهم كما هو حال الشيخ سليمان -على من يقول بعدم توبته)^{٣٧} زور ئاساييه شيخ (سليمان ابن عبدالوهاب) برای (محمدي كوري عبدالوهاب) يه‌كيك بي‌ له‌و كه‌سانه‌ی كه‌وا نه‌يارى شيخ بو‌ه له‌سهر قسه‌ی نه‌وانه‌ی كه‌وا نه‌گه‌راوه‌ته‌وه! چونكه لي‌ره‌دا شيخ نه‌ليئت (على من يقول بعدم توبته) ئايه توبه‌ی كردوه يان توبه‌ی نه‌كردوه له‌نيوان نه‌و دووجه‌ماعه‌ته (مع أخيه محمد، وأمر آخر وهو أن هناك أدلة - لم يذكرها البسام ولا السكاكر- كأنها ترجح عدم رجوع الشيخ سليمان)^{٣٨} (عبدالعزیز) باسی نه‌وه‌مان بؤ‌ نه‌كات له‌كي‌تبه‌كه‌يدا زياتر به‌لاى نه‌وانه‌دا ده‌روات كه‌ نه‌گه‌راوه‌ته‌وه! ده‌ليلی تريش هه‌يه كه‌ باس له‌وه ده‌كات كه‌ نه‌گه‌راوه‌ته‌وه دواتر به‌دریژی باسی باب‌ته‌كه‌ نه‌كات وه‌ كي‌تابه‌كه‌شی به‌ناوبانگه (الصواعق الهه الرد على الوهابيه) ياخود مه‌شه‌وره به (فصل الخطاب) شيخ (عبدالعزیز) نه‌لى (وسعى سليمان بن عبدالوهاب (توفي ١٢٠٨هـ) شقيق الشيخ الامام -في معاداة الدعوة وتعددت أساليب خصومته ومناوئته)^{٣٩} (سليمانى كوري عبدالوهاب) كه‌ برای (محمدي كوري عبدالوهاب) ه زور دزايه‌تى ده‌عه‌وه‌كه‌ی كردوه وه‌ ئسلوبه‌كانيشی زور جياواز جياواز بوونه له‌دزايه‌تى كردنی نه‌م ده‌عه‌ويه (فقد أَلَفَ رسالة سماها: فصل الخطاب فى الرد على محمد بن عبدالوهاب، كان من اثرها نكوص إهل حريملاء عن اتباع الدعوة)^{٤٠} هه‌تا نه‌لى ئاسه‌وارى نه‌و كتيبه‌ نه‌لى نه‌هلى حوريملاء له‌گه‌ل شيخ نه‌بوون

^{٣٦} سورة الأنعام آية: ١١٦^{٣٧} دعاوي المناوين لدعوة الشيخ محمد بن عبدالوهاب :ص: ٤١^{٣٨} : دعاوي المناوين لدعوة الشيخ محمد بن عبدالوهاب :ص: ٤١^{٣٩} : دعاوي المناوين لدعوة الشيخ محمد بن عبدالوهاب :ص: ٤٠^{٤٠} : دعاوي المناوين لدعوة الشيخ محمد بن عبدالوهاب :ص: ٤٠-٤١

خەریک بوو شیخ بکوژن شیخ رویشت به جیی هیشتن ئیمه باسمان کرد وتمان کاتیک رویشت و ئەگەریتەوه که ئەگەریتەوه لەدەرەوهی ولاتی نجد یه‌که‌مجار ئەگەریتەوه بو (حوریملاء) له‌به‌رئەوهی باوکی له‌گه‌ل ئەمیری (عیونیه) عه‌داوه‌تی هه‌بوو ئەوه ئەوه‌بوو قاضیه‌کی تری دانا چوو بو (حوریملاء) له‌وایی بوو به قاضی ١٤سال له‌وایی بوو که‌زانی باوکی له‌واییه چوو بو ئەوایی که‌له‌وایی بوو ته‌بعه‌ن ئەلی خه‌ریکی طلب و ئەوشتانه‌بووه خه‌ریکی ده‌عوه کردن بوه له‌گه‌ل باوکی توشی وموناقه‌شاتی هه‌بوه له‌گه‌ل براکه‌یدا ئەهلی (حوریملاء) که ده‌عوه‌که‌یان گوئی لی بوه نه‌هیا ن هیشتوه ! ناره‌زاییان ده‌برپۆه یه‌کیک له‌وه‌وکارانه‌ئو (سلیمان)ی برای بووه . (ولم يقف الأمر عند هذا الحد ، بل تجاوزت اثار الكتاب إلي العيينة)^{٤١} کیتابه‌که ته‌ئسیری له (عیونه)ش کرد.

که‌کاتیک (حوریملاء) به‌جی ئەهیلێت ئەچیت بو (عیونه)له (عیونه) ئەمیره‌که‌ی خۆی ده‌یگریتە خۆی ئینجا ده‌عوه بلاو ئەکه‌نه‌وه تا چه‌نده‌ها قبوب و چه‌نده‌ها قوبه و ئەوشتانه ئەروخین هه‌تا زیناکار ره‌جم ئەکه‌ن بلاو ئەبیتەوه کاتیک که کیتابه‌که‌ش ده‌گاته (عیونه) هه‌ندیک له‌خه‌لکی (عیونه)ش په‌شیمان ئەبنه‌وه له‌ده‌عوه‌که‌ که‌شوبه‌اتیان بو دروست ئەکا ! هه‌تا وای لی دی له‌کو‌تاییه‌که‌یدا که ریساله ئەنیرن که ئەمیر(احساس) بو ئەمیری (عیونه)ئەوه بوو ده‌ری ئەکات ئەلی ئەگه‌ر بی توو توو ده‌ری نه‌که‌ی نه‌یکوژی هه‌رچی پاره‌هه‌یه که من بو‌توی ئەنیرم لیت ده‌برم که‌پاره‌یه‌کی زۆری ئەدا ئەوکاته ئەوه‌بوو ئەویش ئەمری پیده‌کا ئەلی ئیره جی به‌یله ئەوه‌ش تأسیریک بوو له‌ته‌ئەسیره‌کانی ئەو کیتابه‌ باس ئەکا ! پاشان ئەلیت (فارتاب وشک بعض من يدعي العلم - في العيينة - من صدق هذه الدعوة وصحتها)^{٤٢} هه‌تا هه‌ندیک له‌و باره‌یه‌وه که‌نوسییوانه له‌ژیانی شیخ(محمدی کوری عبدالوهاب) ئەلین له‌وانه (عثیمین) ئەلی (لم يقتصر نشاط سليمان علي بلدته - حريملاء - وإنما بذل جهداً لإقناع أهل العيينة بالخروج على الدعوة ودولتها)^{٤٣} ئەلی

^{٤١} : دعاوي المناوين لدعوة الشيخ محمد بن عبد الوهاب :ص: ٤١

^{٤٢} : دعاوي المناوين لدعوة الشيخ محمد بن عبد الوهاب :ص: ٤١

^{٤٣} : دعاوي المناوين لدعوة الشيخ محمد بن عبد الوهاب :ص: ٤١. انظر الشيخ محمد بن عبد الوهاب ص ٦١

هه‌ولی داوه که‌وا ئه‌هلی (عیونه) له‌وکاته‌یدا که له‌وی بو ده‌وله‌تی ته‌وحید له‌وی دروست ئه‌بی سهره‌تاکه‌ی بوئه‌وه‌ی که‌وا خه‌لکی هه‌لگه‌رینیت‌وه دژی ئه‌و ده‌عوه‌یه دژی ئه‌و ده‌وله‌ته‌(وکانت وسیلته فی ذلك أن أرسل أليهم کتابا ضمنه اراء تناقض اراء اخيه محمد فی مسائل العقيدة)^{٤٤} کیتابی ده‌رچواندبوو که‌وا پیچه‌وانه‌ی ئا‌راء و بیروبوو‌چوونه‌کانی براکه‌ی ئه‌جوولایه‌وه .

ئه‌لی(ویظهر أن سليمان يخالف أخاه فی مسألة الذبح والنذر لغير الله ونحوهما فيعتبرهما سليمان من الشرك الأصغر)^{٤٥} (سليمان)ی برای ئه‌یوت تو مه‌سه‌ئه‌لی (الذبح والنذر) تو ئه‌لی ئه‌مانه‌ شیرکی اکبره نه‌خیر ئه‌مه شیرکی أصغر! بو‌غه‌یری خوا نه‌خیر ئه‌مانه شیرکی أصغر و موخاله‌فه‌ی ئه‌کرد له‌شتی و تو چوون خه‌لک به‌وه کافر ئه‌که‌ی ! (ویورد الأدلة لكلامه فيدعي أن ابن تيمية وابن القيم على ذلك الرأي الذي يقول كما سيأتي موضحا في موضعه)^{٤٦} گه‌وايه (ابن تيمية و ابن القيم)وايان وتوه ! ئه‌م مه‌وزوعانه‌یان تره‌ کردوه به‌م شیوازه وه که‌سانیت‌ریش زو‌ربوون ئه‌وه‌ی که په‌یوه‌ست بوو به‌م بابه‌ته‌وه که‌ه‌زم کرد زیاد بکریی بو ژیان‌نامه‌ی شیخ(محمدي كوري عبدالوهاب) چونکه ئه‌م مه‌وزوعه که‌سانیک دلیان خو‌ش ئه‌که‌ن به‌وه‌ی که‌وا باوکی یاخود برای یاخود ئه‌و علماء ی ئه‌وزه‌مانه که‌ه‌بوون چ له‌ناو (نجد)یان له‌ناو (حه‌ره‌مین)دا بی له‌ناو (عیراق) و غه‌یری (عیراق)دا بی ،

ته‌بعه‌ن بو قوتابی عیلم زو‌رپی‌ویسته که‌ ئا‌گای له‌وکه‌سانه‌بی له‌سالی هه‌زار و دووسه‌ته‌کاندا که‌دژایه‌تی شیخ (محمدي كوري عبدالوهاب) کردوه ئه‌وکاته‌یه‌ک له‌عیراقیه‌کان ناوی (وفی بلاد العراق وجد الكثير من الخصوم ممن ناهض هذه الدعوة، وكتب المؤلفات ضد ها)^{٤٧} زو‌ره‌بوون له‌ولاتی عیراقیش که‌وا دژایه‌تی ئه‌و ده‌عوه موباره‌که‌یان کردوه چه‌نده‌ها کیتابیان نویسه‌یه‌کیک له‌وانه :

^{٤٤} : دعاوي المناوين لدعوة الشيخ محمد بن عبد الوهاب :ص: ٤١. انظر الشيخ محمد بن عبد الوهاب ص ٦١

^{٤٥} : دعاوي المناوين لدعوة الشيخ محمد بن عبد الوهاب :ص: ٤١ .

^{٤٦} : دعاوي المناوين لدعوة الشيخ محمد بن عبد الوهاب :ص: ٤١ .

^{٤٧} : دعاوي المناوين لدعوة الشيخ محمد بن عبد الوهاب :ص: ٥٣ .

* (دواد بن سلیمان بن جرجیس البغدادی :توفی ۱۲۲۹هـ) (وكانت خصومته شديدة جداً)^{۴۸} زور نه‌مه دژایه‌تی ده‌عوه‌که‌ی کردوه ! (وعداوته ظاهرة ومستفحلة ، حيث أن المذكور قدم نجدا ، وتقلی شیئا من العلوم الشرعية عن طريق بعض مشايخ نجد)^{۴۹} نه‌لی له‌عیراقه‌وه چوو بو نجد له نجد له‌ویدا علمی شهرعی وه‌رگرتوه‌و فی‌ربووه له‌سهرده‌ستی مه‌شایخی نجد (ثم ما لبث أن أظهر العداوة)^{۵۰} دواي عه‌داوه‌تی خوئی ده‌رخستوه دژي ده‌عوه‌که (وطعن فی رسائل أئمة الدعوة)^{۵۱} تانه‌ی داوه له‌کتیب و ریسائیله‌کانی شیخ (محمدي كوری عبدالوهاب) وه نه‌وکانی و نه‌حفاده‌کانی (فزعم أنها تخالف مآقرره السلف الأوائل كابن التیمة وابن القيم وغيرهما)^{۵۲} جا نه‌وه موشکیله‌که‌یه وتویه‌تی (ابن تیمیه و ابن القيم) وایان نه‌وتوه ! سه‌یری بکه نه‌وان نه‌لین ئیمه دریزبووه‌وه‌ی ده‌عوه‌ی ئیسلامی راسته‌قینه‌ین (ابن التیمیه و ابن القيم) یش کاتی خوئی نه‌وه ده‌عوه‌یان زیندوو کردوته‌وه به‌و شیوازه نه‌م دیت نه‌لی نا (ابن القيم و ابن التیمیه) وایان نه‌وتوه ! (لذا فقد تأثر به بعض أدعياء العلم)^{۵۳} هه‌روه‌کو نه‌مرؤ ته‌ماشاکه‌ن نه‌مرؤ زور که‌س که‌کاتی‌ک کتیبی شیخ الاسلام (ابن التیمیه) نه‌هینیت و هه‌ندی‌ک عیباراتی لی نه‌قل نه‌کا که ته‌ماشا نه‌کا عیباراته‌که به‌هله لی تی گه‌یشته‌وه دیت دژایه‌تی نه‌وه علماء به‌ریزانه نه‌کا علمای ده‌عوه‌ی نجدی که‌به‌جوانی له‌عیباراته‌که تی گه‌یشته‌وون دیت نه‌لی نا (ابن التیمیه) ونا‌لایت به‌س نه‌مان نایه‌ن به‌ناوی رهد دانه‌وه‌ی (محمدي كوری عبدالوهاب) وابلین نا‌گادار به ئیستا باسی شتیکی زور حه‌ساسمان کرد ئیمه له‌پیشدا باسی نه‌وه‌مان کرد که نه‌وانه‌ی دژایه‌تی ده‌عوه‌ی شیخ (محمدي كوری عبدالوهاب) یان کردوه سه‌رله‌به‌ر هاتوون هه‌ندی‌ک له‌وانه به‌زیره‌کی خو‌یان که‌لامی (ابن التیمیه و ابن القيم) یان هیناوه به‌رهد دانه‌وه‌ی نه‌م ده‌عوه‌یه ! هه‌تا هه‌ندی‌ک خه‌لك بر‌وای پی‌کردون به‌لام نه‌مرؤ

^{۴۸} : دعاوي المناوين لدعوة الشيخ محمد بن عبدالوهاب :ص: ۵۳

^{۴۹} : دعاوي المناوين لدعوة الشيخ محمد بن عبدالوهاب :ص: ۵۳، انظر :تأسيس التقديس :لابن بطين ص ۲، ۳.

^{۵۰} : دعاوي المناوين لدعوة الشيخ محمد بن عبدالوهاب :ص: ۵۳

^{۵۱} : دعاوي المناوين لدعوة الشيخ محمد بن عبدالوهاب :ص: ۵۳

^{۵۲} : دعاوي المناوين لدعوة الشيخ محمد بن عبدالوهاب :ص: ۵۳، انظر بيان ذلك والرد عليه من خلال الكتاب أمنهاج التأسيس : الشيخ عبداللطيف بن عبدالرحمان بن حسن، وتنمة المنهاج :للألوسي.

^{۵۳} : دعاوي المناوين لدعوة الشيخ محمد بن عبدالوهاب :ص: ۵۳-۵۴. انظر :رسالة الشيخ عبداللطيف بن عبدالرحمن بن حسن لأهل عنيزة معاتباً لهم على أكرام داود بن جرجيس ، الدرر السنة ۳۲۹/۹.

نايه نۀ وانه‌ی که دین دژایه‌تی (محمدي کوری عبدالوهاب) نۀ که ن به سه راحت بکه ن
 وه له ده‌لیشیانه له وانه‌یه نه‌بی به لام دین که لامی (ابن التیمه وابن القیم) یا خود هه‌تا
 (ابن عبدالوهاب) نۀ هینن به هه‌له شهرحی نۀ که ن بۆ خه‌لک به ناو سه‌له‌فیه‌ته‌وه !
 له مه‌سه‌لی ته‌کفیر به‌تایبه‌تی له و مه‌سه‌له گرینگی که شیخ (محمدي کوری
 عبدالوهاب) که باسی تکفیر نۀ کا نۀ لی ئیمه له مه‌سائیلی ظاهیره و مه‌سائیلی خه‌فی
 جیاوازی نۀ که ن له مه‌سه‌له‌ی تکفیردا که نۀ وان نۀ و مه‌سه‌له‌یه روون ناکه‌نه‌وه بۆ
 خه‌لکی وه له مه‌سه‌له‌ی اقامه حوجه و تعزيب دان شتی که وه مه‌سه‌له‌ی استتابه
 شتی که که سیک که وتۆته کوفره‌وه کافر بووه که وتۆته شیرکه‌وه موشریک بوه
 نۀ وه شتی کی تره. ئینجا نۀ وانه چه‌نده‌ها شتیان نویسه نۀ لی عه‌داوه‌تیان
 ده‌ربریوه بۆ نۀ و ده‌عوه‌یه (فزعم أنها تخالف ماقرره السلف الأوائل كابن التيمه وابن
 القيم وغيرهما لذا فقد تأثر به بعض أدياء العلم، كما مدحه ابن منصور—كما تقدم
 (٥٤) (وتظهر عداوته في كتابه المسمى : صلح الإخوان من أهل الإيمان وبيان الدين في
 تبرئة ابن التيمية وابن القيم) ٥٥ عه‌داوه‌ته‌که‌ی له و کیتابه‌شدا ده‌رئه‌که‌ویت که ناوی
 (صلح الإخوان) ه ه‌روه‌ها (حيث ضم كتابه نقولا متعددة لابن تيمية وابن القيم
 حرفها وغلط في فهمها) ٥٦ یانی عیباراتی (ابن تیمیه و ابن القیم) ی هیناوه ته‌عریفی
 کردوه ! وه به‌غه‌له‌ت تی گه‌یشته‌وه نۀ وه‌ش یه‌کی که له‌گه‌وره‌ترین موشکیله‌کانی
 نۀ مرۆ که زۆربه‌ی نۀ وه‌ی به‌ناوی سه‌له‌فیه‌ته‌وه نۀ نویسه‌ی که لامی (ابن تیمیه و ابن
 القيم و ابن عبدالوهاب) نۀ هیننی علمای ده‌عوه‌ی نجدیش به‌هه‌له بۆ خه‌لکی نقل
 ده‌که‌ن نۀ بی ناگاداری نۀ وخاله‌ه‌ساسه‌ بین نۀ و قسه‌ی ئیستامان دژی نۀ دعیای
 سه‌له‌فی ئیستایه له و کتیبه‌دا باسی نۀ وه‌ئه‌کات (لیقرر بها جواز الاستغاثة بالموتی
 ودعاءهم) ٥٧ نۀ لی واللّه جائزه‌ تۆ هاوار ببه‌ی بۆ مردوو! علی نۀ ساس (ابن تیمیه و
 ابن القيم) وایان وتوه ! کتیبکی تری هه‌یه به‌ناوی (المنحة الوهابية في الرد

٥٤ : دعاوي المناوين لدعوة الشيخ محمد بن عبد الوهاب :ص: ٥٤

٥٥ : دعاوي المناوين لدعوة الشيخ محمد بن عبد الوهاب :ص: ٥٤ : طبع في الهند (بمباي) سنة ١٣٠٦ هجري

٥٦ : دعاوي المناوين لدعوة الشيخ محمد بن عبد الوهاب :ص: ٥٤

٥٧ : دعاوي المناوين لدعوة الشيخ محمد بن عبد الوهاب :ص: ٥٤

الوهابیة) أكد فيه أن للموتى حياة فى قبورهم مثلما كان لهم حياة الدنيا ، وأن لهم شعور وإحساس كالأحياء ، ويقرر ذلك بمختلف الدعاوى ، والأقاويل ، ليتوصل من هذا التقرير إلى تجويز الاستغاثة بهم ودعاءهم كالأحياء تماماً (^{٥٨} کتیبیکى ترى داناوه له‌سەر ئه‌وه‌ی که‌وا رهد له‌وه‌هابیه‌کان ئه‌داته‌وه که‌گوایه باسى ئه‌وه ئه‌کا مردوو چۆن له‌ژیاندا ژيانى هه‌یه له‌مردووشدا ژيانیکى هه‌یه وه شعورى هه‌یه وه إحساسى هه‌یه وه‌کو زیندوووان وه‌له‌سەر ئه‌مه نه‌تیجه‌که ئه‌وه‌یه که تۆ ده‌توانى داواى لى بکه‌ی تیشیت بگهن هه‌روه‌ها کیتیبیکى ترى هه‌یه ريساله‌یه‌کى تر(فى الرد على العلامة محمود الالوسي في مسألة التوسل) ^{٥٩} زۆرن ئه‌وانه‌ی که‌وا دووژمنان و نه‌یارانى ئه‌و ده‌عوه‌یه‌ن ده‌عاواکانیان ئه‌وشتانه‌ی که‌وا إدعايان کردوه که‌وتویانه ئه‌وه وایه ئه‌وه وایه ! ئه‌ونه‌یارانه له‌و کتیبه‌دا به‌جوانى رهد دراوه‌ته‌وه کتیبیکى زۆر زۆرموهیمه پیویسته برۆینه سه‌رى إن شاء الله جا شیخ (عبدالعزيز) باسى ئه‌وه‌مان بۆ ئه‌کات بۆچی ئه‌و کیتابه‌ی داناوه ؟! ئه‌لیت ئه‌بینیت له‌رهد دانه‌وه‌ی ئه‌و کیتابانه‌دا له‌رهد دانه‌وه‌ی کیتابی نه‌یاراندا کیتاب چاپکراوه به‌لام به‌رامبه‌ر به‌وان که‌من و دیارنن و چاپه‌کانیان که‌من ! ئه‌وه‌ش خالیکى زۆر گرینگه یانى نه‌یاران و دووژمنانى ئه‌و ده‌عوه‌یه کیتیبیان زۆره هه‌تا دلایان خۆشه به‌وه‌ی ده‌یه‌ها کیتیب له‌سەر رهد دانه‌وه‌ی ئه‌و ده‌عوه‌یه ئه‌ویش ئه‌لیت رهدى ئه‌و کتیبانه دراوه‌ته‌وه به‌لام چاپه‌کانیان که‌مه ! یان خه‌لک که‌متر ئاگادارى ئه‌و ردوودانه هه‌یه ئیستا بۆنمونه له‌علمای ده‌عوه ئه‌بناء و ئه‌حفاد و ئه‌ولاد وه‌ها داوى شیخ(محمد کورى عبدالوهاب)چیان نویسوه ده‌رباره‌ی رهد دانه‌وه‌ی ئه‌هلی بیدع و رهدانه‌وه‌ی ئه‌وانه‌ی که‌وا رهدیان له‌ده‌عوه‌که داوه‌ته‌وه چیان نویسوه ! ئه‌و کیتابانه مشهورنن له‌لای خه‌لکیدا ! بۆیه له‌ناو موحته‌مه‌ع و له‌ناو خوینه‌واراندا ئه‌وانه قسه‌یان زاله ئه‌وانه‌ی که‌وا دووژمنانى ده‌عوه‌که‌ن کتیبیان زۆره پیویسته ئه‌و کتیبانه به‌ئیریتته ده‌ره‌وه علمای ده‌عوه نویسویه‌تى له‌سەر نه‌یارانى ئه‌و ده‌عوه‌یه

^{٥٨} : دعاوى المناوين لدعوة الشيخ محمد بن عبدالوهاب :ص: ٥٤

^{٥٩} : دعاوى المناوين لدعوة الشيخ محمد بن عبدالوهاب :ص: ٥٤ . طبعت مع كتابه (صلح الاخوان)

! ئه وهش يه كيک له هۆکاره کانی چاپکردنی ئه و کيتیبه که ئه وهش خالیکی زۆر گرینگه بۆ نمونه له مشایخی دهعهوی توحید الحمد لله ره دی ئه و دهعهوانه یان داوه ته وه له کاتی خۆیدا ، بهس ئایه ئه و کتیبانه له بهر دهستدان زۆرن ؟! چاپکراویان زۆره ! ؟ ئه وه موشکیله که یه ! ئه بی قوتابی عیلم ههستی به ده رهینانه وهی ئه و کتیبانه زیاد له سه ره ئه وهش باس کردن و ته رجومه کردن ونوسین و رۆشه ن کردنه وهی بۆخه لکی تاوه کو خه لک به و نه یارانه هه لنه خه له تیی که ئه و دهعهویان ئاوا لی کردوه پاشان دینه سه ره کیتابه که وه ریساله که له کۆتیدا مقدیمه یه که له کیتابه که .

(وصلی الله علی نبینا محمد وعلی آله وصحبه أجمعین)